4. நடைமுறைக் கேள்வி.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களை அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலக்கம் செய்ததற்கான காரணங்களை மாண்புமிகு முதல்வர் அறிவிக்கக் கோருதல்.

திரு. கோவை செழியன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்ற முறை சட்டமன்றம் கூடி கலைந்ததற்குப் பின்பு இந்த சட்டமன்றம் கூடியிருக்கிறது. இந்த இடைக் காலத்தில் நடைபெற்ற மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக அவற்றை சட்டமன்றத்திற்குச் சொல்வது வழக்கம். பாராளுமன்றத்தில் அம்மாதிரி இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அவைகளை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். சென்ற முறை ஆளும் கட்சியில் அமைச்சராக இருந்து திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள், சட்டமன்றம் முடிவடைந்த பின்னால் அமைச்சர் பதவியில் இருந்து ராஜினமா செய்யாமல், டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அரசியல் நிகழ்ச்சியாகும். நாட்டிலே உள்ள மக்களும், எங்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அதற்கான காரணங்களை முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்ததற்கான காரணங்கள் என்ன என்ற விவரத்தை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று உங்கள் மூல மாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

5. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக் கிறது. இன்று கட்சித் தலைவர்கள் பேசவேண்டுமென்றால், மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச வாய்ப்பு இல்லை. இதுவரையில் ஒரு 4–5 பேர்கள்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு 35 பேர் எழுந்து ஒரு தீர்மானம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் தலைவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர்கள் அங்கே எடுக்கிறார்கள். இங்கே வந்து பார்த்தால்தானே தெரிகிறது. அதற்காக தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லவில்லை. முதல் நாள் 12¾ மணிக்கே ஆள் இல்லை என்று சபையைக் கலைத்து விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆள் இல்லை என்று கலைத்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லாதீர்கள். அதுபற்றி நேற்றே பேசி முடிவெடுத்தாகிவிட்டது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Members cannot speak after that on a very important problem like rice price, scarcity etc.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவு. உங்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எப்படியாவது ஒரு நாள் எக்ஸ்டென்ட் செய்து கொடுங்கள். இல்லையென்றால் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். Members cannot speak afterwards.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த முக்கியமான விவாதத்திலே இன்னும் நாளை அதிகமாகக் கூட்டவேண்டும் என்ற கருத்தை திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில் நான்கு நாட்கள் இந்த விவாதத்தை வைக்கவேண்டும், மூன்று நாள் விவாதம் அதற்குப் பிறகு நான்காம் நாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களும். இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த தலைவரும் பேச வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறுகப் பல பேர்கள் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சபையின் முன்னவர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டால் இந்த விவாதத்திற்கு மேலும் ஒரு நாள் ஒதுக்குவதிலே என்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. எதோ கட்சித் தலைவராக இருந்து கொண்டு பின்வரிசையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்

கூடாது என்ற உணர்வோடு இருப்பதாக யாரும் நினைக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதை தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவுவல் ஆய்வுக் குழுவில் மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி முடிவு செய்ததை இப்பொழுது மறந்து விடுவதற்கில்லை. 19-ம் தேதி டெல்லியில் டீலிமிட்டேஷன் கமிட்டியில் சில முடிவுகளைச் செய்ய இருக்கிறார்கள். மறு பரிசீலனை செய்வதற்கு இந்த மன்றத்தில் 17-ம் தேதியன்றே ஒரு தீர்மானத்தைப் போடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, 16-ம் தேதியன்றே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதத்தை முடிப்பது என்று ஒருசேர அனைவரும் கலந்து முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் அவுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில். அவுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில் அப்படி முடிவு எடுத்தது சரியல்ல, ஆகவே சபையே ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றால் அவுவல் ஆய்வுக் குழுவே தேவையில்லாமல் போய்விடும்.

திரு. கோவை செழியன் : டீலிமிட்டேஷன் பற்றிய தீர்மானத்தை ஏக மனதாக நிறைவேற்றப் போகிறோம். அதிலே விவாதம் தேவையில்லை. அதை இப்பொழுதே வேண்டுமானாலும் பாஸ் பண்ணி அனுப்பிவிடலாம். டீலிமிட்டேஷன் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் யாரும், எந்தக் கட்சியும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழியுங்கள், ஆமாம் என்று சொல்லிவிடுகிறோம். அதற்குப் பின்னால் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களை அனுமதியுங்கள். அதை ஒரு பெரிய காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஒரு நாள் விவாதத்திற்கு தேவை என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதற்கு ஒரு நாளைக் குறைப்பது நியாயம் இல்லை. அந்த டீலிமிட்டேஷன் தீர்மானத்தை முன்மொழியுங்கள். நாங்கள் சரி என்று சொல்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அவுவல் ஆய்வுக் குழு கூட்டத்தில் கூட இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதற்கு கூடுதலாக ஒரு நாள் வேண்டும் என்று சொன்னோம். பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி டீலிமிட்டேஷன் தீர்மானத்திற்கு ஒரு நாள்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

விவாதம் வேண்டும் என்று கருதி, இதற்கு நான்கு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டது. அன்று பேசுவதற்கு ஆள் இல்லை என்று சொல்லி ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பாகவே சபை ஒத்திவைக்கப் பட்டது. அன்று சில உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கலாம். அது முடிந்துபோன விஷயம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவதில் பயனில்லை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாலையிலே வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம். அன்று ஒரு மணி நேரம் போனதற்கு கூடுதலாக இரண்டு மணி நேரம் கிடைக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இந்தத் தீர்மானத்தில் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அந்த டீலிமிட் டேஷன் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிவிடலாம். அதில் அதிக விவாதம் தேவையில்லை. செழியன் அவர்கள் சொன்னது போல், ஏகமனதாக அந்த டீலிமிட்டேஷன் தீர்மானத்தை நிறை வேற்றி விடலாம். கூட ஒரு நாள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்னதுபோல 16-ம் தேதி காலையிலேயே இந்த டீலிமிட்டேஷன் பற்றிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி விடலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால் இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை வைத்து, பிறகு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதத்தைத் தொடரலாம். ஆளும் கட்சியினர் கொண்டு வருகிற ஒரு தீர்மானத்தை அனைவரும் ஆதரித்துப் பேசுவதன் மூலம் எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆளும் கட்சியின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாக அர்த்தம் ஆகிவிடும். ஆகவே, செழியன் அவர்களின் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகிறது.

திரு. கோவை செழியன்: இதிலிருந்து ஒன்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு தந்து, ஆளும் கட்சியினர் நல்லது செய்தால் அதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள் என்பதை உணர

1974 ஆகஸ்ட் 14]

வேண்டும். நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந்தாலும் நல்லதை ஆதரிப்போம், பெருந்தன்மையோடு ஒத்துகொள்வோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆகவே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின மீது மேலும் ஒரு நாள் விவாதத்திற்கு ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. 17-ம் தேதியும் விவாதம் உண்டு. திரு. அழகர்சாமி அவர்கள், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது இபபொழுது பேசுவார்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சி சார்பிலும், எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலும் கொடுக்கப்பட்ட நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் இன்று பதுக்கல் காரர்களுக்கும், கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கும், கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்கும் அனுசரணையான கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்கிறது, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய நியாயமான உரிமைகளை கேட்டக்கூடிய சமயத்தில் போலீஸ் மூலம் அடக்குமுறை செய்கிறது, தமிழ்நாட்டில் சிறுபான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது, என்ற காரணங்களினால் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை யில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

பிரதானமாக, தமிழ்நாட்டில் எப்பொழுதுமே ஏற்படாத ஒரு கடினமான பயங்கரமான உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கிற பிற்போக்கான கொள்கைகள் என்பதுதான் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இந்தக் கொள்கை கள் காரணமாக இன்று இந்த நாட்டில் கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய வர்கள், கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள், எவ்வளவு கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மதிப்பிற்குரிய நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் முதல் நாள் விவாதத்தின்போது எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த அரசாங்கம் ரூ. 80-க்கு வாங்கலாம் என்று விலை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயி உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயி வாங்கக் கூடிய விலையா என்றால் இல்லை. இவர்கள் சொல்லக்கூடிய ரூ. 80 விலை, இவர்கள் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய ரூ. 80 விலை, யாருக்குச்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

சாதகமாக இருக்கிறது என்றால் அறுவடை காலத்தில் மூட்டை ரூ. 40 என்று வாங்கி அங்கே சேர்த்து வைத்து இருப்பவர்களுக்கு, பதுக்கல்காரர்களுக்கு, மொத்த வியாபாரிகளுக்குத்தான் எலபது எல்லோருக்கும் தெரியும். கள்ளமார்கெட வலையையே நியாய விலையாக நாணயித்து இருக்கிறார்கள். கள்ளமார்க்கெட் விலையை நியாய விலையாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். தமிழகத்தில் பெரும பகுதி மக்களுடைய வருமானம் ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 100 கிடையாது. அப்படிப் பல குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு படியரிசி ரூ. 5, ரூ. 6 என்று வாங்கி ஒரு வேளை கூட வயிறார சாபபிட முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? அரசாங்கத்தின் தவறான கொள்கைகள்தான்.

தமிழகத்தில் விளையக்கூடிய நெல் தமிழகத்திற்கு மட்டும் போதுமானதல்ல, அண்டை மாநிலத்திற்கும் அனுப்பக்கூடிய விதத்தில் உபரியாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இவ்வளவு நெல்லையும் அரசாங்கமே விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்திருந்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டு இருக்காது. ஆனால், மொத்த வியாபாரிகள் அறுவடை காலத்தில் நெல்லை வாங்கிப் பதுக்கி வைத்து இப்போது மார்க்கெட்டில் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதுவே தற்போது நியாயமான விலை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இரவோடு இரவாக தஞ்சாவூரிலிருந்து மட்டும் ஒரே நாளில் 1,000 லாரிகள் அரிசியை வெளியேற்றிச் சென்றன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1,000 லாரிகளா, 10,000 லாரிகளா என்பதுதான் சர்ச்சை. ஒரே நாளில் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து இரவோடு இரவாக நெல் வெளியே செல்வதற்கு எப்படி அனுமதி அளிக்கப்பட்டது? அரசுக்கு முன் கூட்டியே இது தெரிந்து இருக்கவில்லையா? எப்படி இந்த லாரிகளில் நெல்லை முன்கூட்டியே ஏற்றி இருக்க முடியும்? அரசாங்கத்தில் சி.ஐ.டி. இலாகா இருக்கிறது, போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது, அதிகாரிகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த லாரிகள் எங்கே போயிற்று, இந்த சரக்கு எங்கே விற்கப்பட்டது, நெல் எங்கே போய்விட்டது என்று அரசாங்கம்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. நெல் எங்கே போய் இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. இந்த நெல்லை அரசாங்கமே

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

முன்கூட்டியே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் வைத்து இருந்தால் அங்குள்ள சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்து இருந்தால் வினியோகம் ஒழுங்காகவும் சீராகவும் அமைந்து இருக்க முடியும்.

படி அரிசி 1½ ரூபாய் விற்ற விவசாயி, இப்போது ரூ. 4½, 5 வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் படியரிசிக்கு 3 ரூபாய் கூட கொடுத்து வாங்கவேண்டுமென்றால் சாதாரண விவசாய மக்கள் பட்டினி கிடந்து அவதிப்படக்கூடிய அவலநிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் இந்த நிலை மூன்று மாத காலத்திற்கு நீடிக்கும் என்றால் அதற்குள் பல விவசாயக் குடும்பங்கள் பட்டினியால் வாடிச் செத்துவிடும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இப் பொழுது ரூ. 6-க்கு விற்பது ரூ. 10-க்கு போகாது என்பதில் என்ன நிச்சயம் இருக்கிறது? அதையேகூட சர்க்கார் நியாய விலை என்று அறிவித்து விடுவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகம் கிடையாது.

சிறுதானியங்கள் பொறுத்தவரையில் மாகாணத்தை விட்டுப் போகக்கூடாது என்ற தடையை மத்திய சர்க்கார் நீக்கியது தவறு என்று சொல்லப்பட்டது. அதை நாங்கள் சரி என்று சொல்ல வில்லை. பொருளாதார நெருக்கடிக்குக் காரணம், மத்திய சர்க்காரின் பிற்போக்கான கொள்கை, பெரிய முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான கொள்கை, பண வீக்கத்தைத் தடுக்காத கொள்கை, நோட்டு அச்சடிப்பதை நிறுத்தாத கொள்கை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதை எதிர்த்து காங்கிரஸ் முதல் அமைச்சர்களே போராடுகிறார்கள். ஒரிசா முதல் அமைச்சர் அந்தக் கொள்கையை எதிர்த்துப் போராடுகிறார். உத்தரப் பிரதேசத்தின் முதல் அமைச்சர் திரு. பகுகுணா அந்தக் கொள்கையை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் போரும் போதும் சொல்லியிருக்கிறார். உணவு அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் மாகாணத்தை விட்டு மாகாணம் சிறு தானியங்கள் எடுத்துச் செல்வதற்கான தடை நீடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது நியாயமான கோரிக்கைதான். அதே நேரத்தில் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முற்போக்கான கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதைவிட பிற்போக்கான கொள்கையை அனுசரிப்பதாகத்தான் நேற்று கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வர்த்தகர்கள் மகாநாட்டில்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

சொல்லியிருக்கிறார்கள். வர்த்தகர்கள் மாநாடு நடத்தி, அவர்கள் உங்களுடைய நிர்வாகத்தின்மீது பழி போடுகிறார்கள். இன்றைக்கு 5 ரூபாய்க்கு அரிசி விற்கிறது. இன்னும் சில நாள் போனால் 6 ரூபாய்க்கு விற்கும். அதற்கு எல்லாம் காரணம் இந்த அரசாங்கம்தான் என்பதைத் தெரிவித்து, வன்மையாகக் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

1½ ரூபாய்க்கு விற்றபோது வாங்கிப் பதுக்கி வைத்துவிட்டு, நிலச் சுவான்தார்கள், பதுக்கல்காரர்கள், கள்ளமார்க்கெட் காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இப்போது 5 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது; நிலச் சுவான்தார்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறது.

அறுவடை நேரத்தில் 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்திருந்தால் அந்தப் பணம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் இப்போது எங்கும் அறுவடை இல்லை. முந்திய அறுவடை சமயத்தில் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிப் பதுக்கி வைத்திருந்த கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்குத்தான் இப்போது நீங்கள் நிர்ணயம் செய்திருக்கின்ற 80 ரூபாய் போய் சேரும். ஆகவே, இந்த அரசாங்கமும் சிவில் சப்ளை இலாகாவும் பெரிய வர்த்தக முதலாளிகளும் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களும் கூட்டு சேர்ந்து, சதி செய்து 4½ கோடி மக்களின் வயிற்றில் அடிக்கக்கூடிய பாதகமான செயலைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் அரிசி 10 ரூபாய்க்குக் கூட விற்கும். இப்போதே பல குடும்பங்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? இந்த நாட்டிலே நெல் விளைய வில்லையா என்று கேட்டால் நிறைய விளைந்திருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா கோதுமையை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிக் கொள்கிறது. மாதம் 2,000 டன் மத்தியிலிருந்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை எப்படி விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எங்கே எப்படி விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அசோக் டிரேடிங் கம்பெனி, பாலாஜி இண்டஸ்டிரீஸ் கம்பெனி. ஆனந்த மாளிகை

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இவைபோன்ற ஒருசில நிறுவனங்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் யாருக்கு எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கேட்டால் நீங்களே கண்டுபிடியுங்கள் என்று எங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். யார் மூலம் எங்கே எவ்வளவு விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்று எங்களுக்குத் தெரிந்தால் தானே நாங்கள் கண்காணிக்க முடியும். அந்த விபரத்தைப் பகிரங்கமாகவே இந்தச் சபையில் நீங்கள் சொல்லுங்கள்; எல்லோருக்கும் தெரியட்டும்.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால்கூட திருச்சியிலிருந்து பெங்களூருக்கு கோதுமைத் தவிடு ஒன்பது லாரிகளில் சென்றுகொண்டிருந்தது. அதை எங்கள் தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் கண்டுபிடித்து. ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்தார். அது என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. இப்படி கள்ளமார்க்கெட்காரர்களும், கொள்ளை லாபக்காரர்களும் நிலச்சுவாந்தார்களும் கொள்ளையடிப்பதற்குத்தான் உங்கள் நடவடிக்கைகள் பயன்படுகின்றன. இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை. இது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாதா? நிச்சயமாகத் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவைப் போடுகிறார்கள். ஒரு நாள் தடை போடுகிறார்கள், மறு நாள் தடையை எடுத்து விடுகிறார்கள். இது எதற்காக? தடையை எடுத்துவிட்டால் விலை உயரும், உணவுப் பொருட்கள் கடத்தப்படும் என்று முதலமைச்சருக்கும், மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். முன்னால் நீங்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறீர்கள். அப்படி இருக்கும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நெல்லை வெளியே கொண்டு போனால் விலை ஏறும் என்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியாமல் இருக்கும்? நீங்கள் தெரிந்துதான் தடையை நீக்கினீர்கள். கள்ளக்கடத்தல் காரர்களுக்கும் பதுக்கல்காரர்களுக்கும் உதவுவதற்காகத்தான் நீங்கள் தடையை நீக்கினீர்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நெல்லுக்கு அதிக விலை தரப்படவில்லை என்றும், நெல் வெளியே போகாத காரணத்தால் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றும் அரசாங்கத்திடம் முறையீடு செய்தார்களே. அதை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா, எதிர்க்கிறீர்களா?

[1974 ஆகஸ்ட் 14

திரு. ஆலடி அருணா: பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த போது, கொள்முதல் விலையை அதிகமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டபோது மக்களின் வாங்கும் சக்தியைப் பார்த்துத்தான், வாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துத்தான் கொள் முதல் விலையை உயர்த்துவதுபற்றி யோசிக்கலாம். தற்போது புதிய வித்துக்கள், நவீன உரங்கள் எல்லாம் கையாளப்படுகிறது; அதனால் இப்போது விலையை ஏற்றவேண்டாம் என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்து வீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும் போது இன்னொரு உறுப்பினர் தகவலுக்காக வேண்டுமானால் சிறு விளக்கத்தைக் கொடுக்கலாம். அதுவும் இடம் கொடுத்தால்தான் சொல்லலாம். இடையிலே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதானால் சபை ஒழுங்காக நடக்காது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விவசாயிகளுக்கு விலையை கூட்டிக் கொடுத்தால் சந்தோஷம். ஆனால் இப்போது 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறீர்கள். அது யாருக்குப் போகும்? கள்ளமார்க் கெட்காரர்களுக்குத்தானே போகும். விவசாயிகளுக்கு அந்த விலை கிடைக்காது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக விலையை உயர்த்தினோம் என்கிறீர்கள். அப்படியானால் கரும்புக்கு விலை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, ஏன் அதைச் செய்யவில்லை? 40 ரூபாய்க்கு விற்ற நெல்லை வாங்கி 80 ரூபாய்க்கு விற்க அனுமதித்திருக்கி றீர்கள். அதேமாதிரி கரும்புக்கு 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று ஏன் உயர்த்திக் கொடுக்கக்கூடாது?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): அரசாங்கம் கரும்புக்கு 125 ரூபாய், 130 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதற்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: கரும்பு விலையை அதிகரித்தால் ஆலை முதலாளிகளைப் பாதிக்கும். ஆகவே அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக் கிறார்கள். நெல் விலையை ஏற்றினால் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கும், பதுக்கல்காரர்களுக்கும், கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும் லாபம்.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதனால் இங்கே விலையை ஏற்றியிருக்கிறீர்கள். ஆகவேதான் வர்த்தக சூதாடிகளுக்கும் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் துணை நிற்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல மாவட்டங்களில் கூலி நிர்ணயம் கலெக்டர் தலைமையில் முத்தரப்பு மாநாட்டில் முடிவு செய்யப்பட்டது. விவசாயிகளுக்குக் கூலியாக 5 படி நெல், 2 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன் படி தாருங்கள் என்று கேட்டு இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே போராட்டம் நடக்கிறது. நெல் விலை ஏறிவிட்டதால் நிலச் சுவாந்தார்கள் நெல்லுக்குப்பதில் பணம்தான் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் நெல்தான் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்க மறுப்பதால் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருக்கிறது. நிலச்சுவாந்தார்கள் பக்கம் போலீஸ் இருக்கிறது. நியாயமான கூலி வேண்டுமென்று கேட்கின்ற கூலிகளை அடித்து நொறுக்கி, சிறையில் அடைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தென்ஞற்காடு மாவட்டத்தில் சொரப்பூர் என்ற கிராமத்தில் முடிவு செய்யப் பட்டபடி கூலி வேண்டுமென்று கேட்ட விவசாயக் கூலிகள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டு, அவர்கள் வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வெளியே போக முடியாமல் தடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் இலாகாவினர் நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் இந்த அரிசன விவசாய கூலிகளை அடித்து நொறுக்கி, வீடுகளுக்கு தீ வைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடக் கூடிய கிராமம் நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ளது அல்ல. அந்தத் தகராறு நடைபெற்றிருப்பது புதுவை மாநிலத்தைச் சேர்ந்த கிராமத்தில். அங்கே தொடர்ந்து போராட்டம் நடந்து வருகிறது. அது நம்முடைய மாநிலத்தில் அல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் தான். தென்ஞற்காடு மாவட்டத்தில், விழுப்புரம் தாலுகாவில், சொரப்பூர் என்ற கிராமத்தில்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. மகஜர்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. அங்கே போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி நெல் கொடுக்காததால்தான் இந்தப் போராட்டம் நடக்கிறது. போராட்டம் நடத்துபவர்கள் மீது போலீஸ் கடுமையான, படுபயங்கரமான அடக்குமுறையை அவிழ்த்துவிட்டிருக்கிறது.

பதுக்கல்காரர்களுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருந்து, விவசாயக் கூலிகள்மீது கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இரவோடு இரவாகப் பெண்கள் மீது கேஸ் போட்டு, அவர்களை ஜாமீனில்கூட இடாமல் சிறையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள். கூலி கேட்பவர்களைச் சிறையிலே அடைத்து, சித்திரவதை செய்கிறார்கள்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நாங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் பாய்ச்சி, உரம் போட்டு, சேரில் பாடுபட்டு நெல் விளைவித்தோம். அந்த நெல் எங்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. விற்கின்ற நேரத்தில் நியாயமான விலையும் கிடைக்கவில்லை. நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற விவசாயக் கூலிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி நெல் வேண்டுமென்று கேட்டு ஊர்வலம் போனார்கள். அவர்களை எல்லாம் அடித்து, துன்புறுத்திச் சிறையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள், அங்கே கொடுமைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கள்ளமார்க்கெட்காரர்களையும், பதுக்கல்காரர்களையும் அடையாளம் காட்டினால் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களை அடித்து நொறுக்கிக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்--தலைமை)

ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவாக மாற்றி மாற்றிப் போடுவதால்தான் விலைவாசி இந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. ஆக விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவுதான். கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கும் பதுக்கல்காரர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் உடந்தையாக இருப்பதால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் மலையாளி-தமிழன் பிரச்சனையைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே தமிழனைப் பாதுகாக்க என்று ஒரு தமிழர் படை தேவைதானா? தமிழனைப் பாதுகாக்கத் தமிழர் படை எதற்கு? தமிழன்-மலையாளி என்ற பிரச்சனையைக்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கிளப்பிவிட்டுவிட்டு, சினிமாத் தியேட்டர்களில் போலீஸ் காவல் போடுவதற்கு எதற்கு? அங்கே போய் திரையைக் கிழிப்பது எதற்கு? 'நேற்று, இன்று நாளை' என்று அவர்கள் படம் எடுத்தால் நீங்கள் 'நாளை இன்று நேற்று' என்று வேண்டுமானால் ஒரு படத்தை எடுங்கள். அதை திரையிடுங்கள். நேற்று இன்று நாளை படத்திற்கு 1,000 பேர் வந்தால் நாளை இன்று நேற்று படத்திற்கு 2,000 பேர் வரலாமே. அதைவிட்டுவிட்டு வினை போராட்டங்கள் எதற்கு? இப்படியெல்லாம் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் விராணம் திட்டம் என்னவாகும்?

அச்சுதமேனன் கருணை கொண்டு, சிறுவாணித் திட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் தருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். மேற்கொண்டும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை நீர்வளங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் இரு மாநிலங்களுக்கும் இடையிலே ஒரு சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டாமா? விராணம் திட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் வருமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது, கிருஷ்ணை நதி, கோதாவரி நதிகளிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரலாம் என்று யோசனை சொல்லப்பட்டது. அதற்கும் அண்டை மாநிலங்களுடன் சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் முடியாது. இப்படி ஜாதிக்கு ஜாதி, இனத்திற்கு இனம் சண்டையை மூட்டிக்கொண்டிருந்தால் உறவு நிலை எப்படி இருக்கும்? குந்தகம்தான் ஏற்படும். அதனால் மோசமான ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படும்.

இப்போது ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். குடும்பத்திற்கு மூன்று லிட்டர் அரிசி வழங்கப்படும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று பார்த்தோம். ஆனால் முதலில் முனிசிப்பாலிடி ஏரியாவுக்கு மட்டும்தான் போடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்புறம் டவுன் பஞ்சாயத்துக்குப் போடுவார்கள். அதற்குள் குறுவை அறுவடை வந்துவிடும். விலைவாசி கொஞ்சம் குறைந்துவிடும். வியாபாரிகள் வாங்கிப் பதுக்கி வைத்துக்கொள்வார்கள். போடுவோம் என்று சொன்னதை யாவது உடனே போட வேண்டாமா? ஆங்காங்கே கள்ளமார்க்கெட்காரர்களிடம், பதுக்கல்காரர்களிடம் இருப்பதை எடுத்து, கொள்முதல் செய்து நியாய விலையில் வழங்கலாமே. அவர்கள் 1½ ரூபாய்க்கு வாங்கியதை வேண்டுமானால் ஒன்றே முக்கால் ரூபாய்க்கு கொடுக்கட்டும்; பரவாயில்லை. இரண்டு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

என்ற விலையில்—அங்கங்கே வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்திருக்கிற நெல்லை—நிலச்சுவான்தார்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கிற நெல்லை எடுத்து—குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு—நிலம் உள்ளவர்களை விட்டுவிடுங்கள்—நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயக் கூலிகளுக்கு—அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலமாக விநியோகம் செய்தாகவேண்டும். இல்லையென்றால் எங்கு பார்த்தாலும் பசி—பட்டினிதான். இப்போதே பல குடும்பங்கள் தற்கொலை செய்துகொள்கின்றன—பேப்பர்களில் பலவும் வரவில்லை—படி அரிசி 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் என்று விற்கப் படுவது ரூ. 10 என்று போய்விடக்கூடிய அபாயத்தை உண்டாக்கி விட்டுவிட்டீர்கள். ஏழை எளிய, நடுத்தர, பாட்டாளி மக்களை எல்லாம் பட்டினியால் சாகக்கூடிய நிலைமைக்குத் தள்ளிவிட்டு விட்ட இந்த அரசு—பதவியில் நீடிப்பதற்கு அருகதை இல்லை—மேலும் நீடித்தால் தமிழகத்திற்குப் பெருங்கேடே விளையும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள்—வருகின்ற மகசூலில் விவசாயிகளுக்கு அதிகவிலை கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா? கொடுக்கவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி கருத்துச் சொல்வார்களா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அதிகவிலை கொடுக்கத்தான் வேண்டும். எவ்வளவு விலை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு நாங்கள் அவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்புகிறோம்.

திரு. துலடி அருணை: கொள்முதல் விலை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்ட டிராப்ட் ப்ளானிலேயே விளக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையாவது பின்பற்று வார்களா? வாங்கிக்கொடுக்கிறபோது—உணவுப்பொருள்களுக்கு சப்சிடி அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அந்தக் கொள்கையை வரையறுத்து ஒப்புதலுக்காக டெல்லிக்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம். டெல்லியில் விரைவில் முடிவு எடுத்து அனுப்பு வார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின்மீது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சம்பந்தமாக நான் இந்த விவாதத்திலே என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்திற்குத் தற்காலிகமான நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக் கிறது. இந்த நெருக்கடி உணவு விஷயத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடியாகும். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி இங்கு பெரிய அளவுக்கு விவகாரங்கள் இல்லை என்று சொன்னாலும்—அரசாங்கம் திடீரென்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற நெல்லை—அரிசியை வெளிமாவட்டங்களுக்குக் கொண்டுசெல்லலாம் என்று உத்தரவிட்ட பிறகு இம்மாதிரியான ஒரு நெருக்கடி தமிழகம் முழுவதிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகம் உணவுத் துறையில் உபரி மாநில மாகும். இங்குள்ள மக்களுக்கு இங்கே தாராளமாக உணவுப் பொருள் கிடைப்பதற்கு ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் எடுத்து நடைமுறையில் செயல்படுத்திக்கொண்டு வந்தபோது இடையில் விளைவித்துவிட்ட ஒரு சிக்கலாக இது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உணவுப்பொருளை வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய மக்கள், உணவு உற்பத்தி செய்த சாதாரண ஏழை விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் எல்லாம் இன்றையதினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் நம் அரசு வர்த்தகர்களை நம்பி, வர்த்தகர்கள் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்து, வர்த்தகர்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்கிற ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டதுதான். இதன் காரணமாகத்தான் இன்றையதினம் நாட்டிலே ஒரு அவலமான நிலை உண்டாக்கப்பட்டுவிட்டது. அரிசி விலை உயர்ந்து விட்டது. மக்கள் எங்கு பார்த்தாலும் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று கூக்குரலிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இத்தகைய ஒரு அவல நிலையை—நெருக்கடியை உண்டாக்கியவர்கள் வர்த்தக சூதாடிகள்தான். நாட்டிலே வர்த்தக வியாபாரிகள்தான் சூதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற மக்களிடம் இருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஆதாயம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதை இல்லை என்று யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிப் பிழைக்கிறவர்கள்— இன்றையதினம் நெல் நடமாட்டக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கச் சொல்லி கோடிக்கணக்காகக் கொள்ளை அடித்து விட்டார்கள். இந்த

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1974 ஆகஸ்ட் 14

மாநிலத்தில் இருந்து உணவு தானியங்களை வெளிமாநிலங்களுக்குக் கொண்டுசென்றுவிட்டார்கள். அரசாங்கம் வெளிமாநிலங்களுக்கு அரிசி கொண்டுபோவதை எத்தனையோ வகையில் தடுத்து வந்தும கூட அவர்களது செயலைத் தடுக்க முடியவில்லை. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். "கழுதைகளின் மீது ஏற்றிக்கொண்டு சென்றுர்கள். கழுதைகளைவிட்டுவிட்டு ஓடி விட்டார்கள். கழுதைகளைப் பிடித்துவந்து ஏலம் போடப்பட்டது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆக, அரசாங்கத்தை வர்த்தக வியாபாரிகள் ஏமாற்றி விட்டார்கள். இன்றையதினம் உணவுத் திருடர்கள் நமது நாட்டில் சுதந்திரமாக நடமாடிக்கொண்டிருப்பதுதான் இத்தகைய பெரிய நெருகடிக்கே காரணம். வர்த்தக சூதாடிகளுக்கு உடந்தையாகத் தான அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். இது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

உணவுப்பொருளை நியாயவிலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அது உண்மையும் கூட. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மற்றப் பண்டங்களின் விலையும் இரு மடங்கு, மூன்று மடங்கு உயர்ந்து விட்டது. உற்பத்திச் செலவு கட்டுபடியாகவில்லை. கொள்முதல் விலையை உற்பத்திச் செலவின் கூடுதலுக்கு ஏற்ப அரசு விவசாயி களுக்கு உயர்த்திக்கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அந்த விலையை இப்போதே அறிவித்துவிடவேண்டும். குறைந்தபட்சம் கிலோ ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய், ஒண்ணேமுக்கால் ரூபாயாகவாவது நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் உற்சாகம் குறைந்திருக் கிறது. காலத்தில் தண்ணீர் வரவில்லை. அது ஒரு பக்கத்தில் கவலையை அளிக்கிறது. இப்போதுதான் குறுவை நாற்று நடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அரசாங்கம் கொள்முதல் விலையை வருகிற மகசூலுக்கு உயர்த்தி அறிவித்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு ஒரு போகமாவது—குறுவை சாகுபடி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும். அடுத்து கொள்முதலை வியாபாரிகளிடம் நம்பி விடக்கூடாது. சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவே நஞ்சை, புஞ்சை தானியங் களைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும்.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து வைத்துக்கொண்டு, எங்கெங்கு தேவையோ, அங்கங்கு, தேவையான இடங்களுக்கு விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, இன்றையதினம் கிராமப் பகுதியிலே அரிசி—நெல்—கிடைக்காமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களே, அந்த நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது, கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகள் மூலமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதுவும் குறைந்த ஏற்பாடுதான். உரம் அளித்தலையும் மற்ற உதவிகளையும் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது அரிசியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அரசாங்கத்தின்மேல் அக்கறை கொண்ட நல்ல தலைவர்கள் அக்கறையோடு நடந்துகொள்கிறார்கள். சில பேர் வேண்டுமென்றே, அரசுக்கு நெருக்கடியை உருவாக்க விரும்பி, இன்று அரிசி இல்லை, நானேதான் கொடுக்கமுடியும் என்று ஜனங்களைத் திருப்பிவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமையைப் போக்கவேண்டும்.

சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவு ரிஜிஸ்தரார்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். அத்தியாவசியமானப் பொருள்களை அரசாங்கமே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பைக் கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைத் திறந்து, மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பண்டங்களை அரிசி முதல் சகல தானியங்களையும் கொடுக்கின்ற வகையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இன்றைக்கு இருக்கிற நெருக்கடிகளைப் போக்க முடியும். அந்த வகையிலே அரசாங்கம் யோசிப்பது நியாயமாக இருக்கும், அதுதான் நல்லதாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது தற்காலிகமாக ஏற்பட்ட நெருக்கடியாகும். இந்த நெருக்கடியைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்னும் சிலர் நெல்லைப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பதுக்கி வைத்திருந்த நெல்லையெல்லாம் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் உள்ளே புகுந்து எடுத்தார்கள். அது பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அம்மாதிரி தொடர்ந்து இருந்திருந்தால்கூட,

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1974 ஆகஸ்ட் 14

இம்மாதிரி நெருக்கடி வந்திருக்காது. ஆனால், திடீரென்று இரண்டு மூன்று நாள் கழித்து, அங்கிருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்லலாம் என்று பிறப்பித்த உத்தரவால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே நடமாட முடியவில்லை, அவ்வளவு லாரிகள் சாரி சாரியாக வாங்கிக்கொண்டு சென்றன. அவற்றையெல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அதற்குப் பலர் உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால், இவ்வளவு கண்காணிப்பு, எல்லையிலே காவல் எல்லாம் இருக்கும்போது, எப்படி நம் மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு இவ்வளவு நெல் சென்றிருக்கும் என்பதைத் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி செய்த அதிகாரிகள் மீதுத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆலோசனையாகும்.

இம்மாதிரி ஏற்பட்டுள்ள தற்கால நிலைமையிலிருந்து மீள வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு உணவு தானியம் தயாரிக்க ஊக்கம் அளித்து, நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்தாகவேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல், உணவு தானியங்கள் முழுவதையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய வியாபாரிகளுக்கு அளித்துள்ள லைசன்ஸை ரத்து செய்யவேண்டும். கொள்முதல் செய்ய அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் கொடுக்கக் கூடாது. கொள்முதல் செய்ய ஏஜெண்டுகள் மாதிரி நியமனம் செய்வதை விட்டு, அதற்கென்று அதிகாரிகளை நியமித்து, இதற்கென்று செலவழித்தால்கூடத் தவறில்லை. வியாபாரி மூலம் கொள்முதல் செய்வதை ரத்து செய்து, அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து, அரசாங்கமே விநியோகம் செய்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியும்.

வெளி மாநிலங்களோடும், தற்காலிகமாக மத்திய அரசோடும், அண்டை மாநிலங்களோடும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, இந்த உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டும். இதைத் துரிதமாகச் செய்வதன்மூலம்தான் இந்த நெருக்கடியிலிருந்து மீள முடியும் என்ற என்னுடைய வார்த்தையைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. ஆலடி அருணா: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் முன்மொழிந்து, இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த 3 தினங்களாக இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் குறித்து, தெளிவாகவும் தீவிரமாகவும் நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உரையாற்றி வருகிறார்கள். இந்தத் தீவிரமான விவாதம் நாட்டு மக்களுடைய நல்ல கவனத்தை ஒழுங்காக ஈர்த்திருக்கிறது. இத்தகைய தீவிரமான விவாதத்திற்கு இன்றைக்குப் பொறுப்பிலே இருக்கிற அமைச்சரவை, நீரோ மன்னனைப் போல் பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறதா, அல்லது நிக்சனைப் போல் கீழே இறங்கப்போகிறதா என்பதை நாட்டு மக்கள் மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு பிரச்னையை நாம் மிகத் தீவிரமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவாதிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே தீவிரமாக விவாதிக்கிறோம். ஆதாரங்களைச் சொல்கிறோம், விளக்கங்களைச் சொல்கிறோம், நியாயங்களைச் சொல்கிறோம். ஆனால் அத்தனைக்கும் மேலாக இந்த அமைச்சரவைமீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, எங்களுக்கு நல்லெண்ணம் இல்லை, இன்றைக்கு அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்கள் கீழே இறங்கித்தான் தீரவேண்டுமென்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் ஏற்கனவே ஒருமுறை அல்ல, இரு முறை அல்ல மூன்று முறை தெளிவாகத் தீர்ப்புச் சொல்லி விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தீர்ப்புக்குப் பிறகும் இங்கே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து, நாம் இங்கே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், அதனுடைய பொருள் என்னவென்றால், நாம் ஜனநாயகத்தின் பலகீனத்தை இப்பொழுது தான் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

We are experiencing the defects of democracy rather than the fruits of democracy.

என்று சொல்கின்ற அளவில் நம்முடைய ஜனநாயகத்தினுடைய பலகீனம் இன்றைய தினம் பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஆலடி அருணை] [1974 ஆகஸ்ட் 14

நாளைய தினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சுதந்திர—தேசியக் கொடியை ஏற்றப் போகிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு ஒரு தனிக் கொடி வேண்டுமென்று காரணங்களையும் நியாயங்களையும் மத்திய சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் மிக ராஜதந்திரமாக நம்முடைய முதலமைச்சரைப் பழி வாங்கி இருக்கிறது. நீங்கள் தனிக் கொடி கேட்டீர்கள். நீங்களே இந்த தேசியக் கொடியை ஏற்றுங்கள் என்று இன்றையதினம் அவரை . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்திய தேசியக் கொடியையும் ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தனிக் கொடி வேண்டுமென்று கூறினேமே அல்லாமல், இந்திய தேசியக் கொடியை அகற்றிவிட்டு. தனிக் கொடி வேண்டுமென்று ஒரு கற்பனையான வாதத்தை, கேசத் துரோகமான வாதத்தை, தேச விரோதமான வாதத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் வைக்கவில்லை.

திரு. ஆலடி அருணை: நம் உள்ளத்திலே எதற்காகக் கேட்டோம் என்பது நாட்டுக்குத் தெரியும், நடுநிலையாளர்களுக்குத் தெரியும் எனவே, அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் குறிப்பிடவில்லை. நாளைய தினம் 27-வது சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடப் போகிறோம். நமது அரசியல் கொள்கைகளை மறந்து, அரசியல் வேறுபாடுகளை மறந்து, மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் பொறுப்பிலே இருக்கிற, உங்களை நம்பி இருக்கிற ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிப்பதிலே வெற்றி கண்டிருக்கிறோமோ என்றால், இல்லை. உணமையிலே அதற்காக நாம் வெட்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்வு கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. நல்ல வாழ்வைக் கொடுக்காவிட்டாலும், தேவையான அளவுக்குக் குடி நீர் வசதியைக் கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால் குடிநீர் வசதியைக் கொடுக்கவில்லை. குடிக்கிற தண்ணீரைக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறதா என்றால், அதையும் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் நடக்கிற பாதையையாவது நாடெங்கும் கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால், பாதையையும் கொடுக்கவில்லை. இவைகளையெல்லாம் நினைவுபடுத்துவதற்கு . . . 27 ஆண்டுகள் சுதந்திர வாழ்வில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் இந்த நாட்டு மக்கள்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆலடி அருணா]

பெறவில்லையென்றால், நம்முடைய சுதந்திர வாழ்வே கேலிக் கூத்தாகிவிட்டது. பொதுமக்களிடத்திலே சந்தேகத்திற்குரியதாகி விட்டது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

உலக நாடுகளிடையே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்தியாவினுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது, புழுங்கத்தக்க விதத்திலிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றம் நம்மைக் கடுமையாகப் பாதித்திருக்கிறது. இந்த நாட்டினையே பாதித்திருக்கிறது என்றுதான் பொருள். இதற்கு இந்த மாநில சர்க்கார் மட்டும்தான் காரணம் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லவில்லை. மாநில சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் காரணம் என்பதைப் பகிரங்கமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விவரத்தை நான்கு நாளைக்கு முன்னாலே பாராளுமன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் தெளிவாக விளக்கி இருக்கிறார்.

compared to the present levels the wage increase is the lowest in India.

என்று சொல்லி

In the last five years, prices in India have risen by 125 to 300 per cent whereas the corresponding rise in wages has seen 20 to 30 per cent only.

விலைவாசி ஏற்றம் 125 சதவிகிதத்திலிருந்து 300 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், சம்பளம் 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 30 சதவிகிதமாகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது.

(மூற்பகல் 11-00)

இது தமிழ்நாட்டினுடைய பரிதாபமான நிலைமை. ஆனால் உலகத்திலேயுள்ள வேறு நாடுகளிலே இந்த நிலைமையுண்டா வென்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அதையும் அந்த உறுப்பினர் மிகத் தெளிவாக அந்த மாமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார். ஐப்பானைப் பொறுத்த வரையிலும் விலைவாசி 40 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 85.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, பெல்ஜியத்திலே விலைவாசி 10.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 25 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, யூனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்காவிலே விலைவாசி 25 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, சம்பளம் 37.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, இங்கிலாந்தில் விலைவாசி 45 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 67.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, பிரான்ஸ் நாட்டில் விலைவாசி 32.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம்

[திரு. ஆலடி அருணா] [1974 ஆகஸ்ட் 14

65 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, இத்தாலியில் விலைவாசி 47.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 62.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, கிழக்கு ஜெர்மனியில் விலைவாசி 37.5 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 40 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, கனடாவில் விலைவாசி 37 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 47 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆஸ்திரேலியாவில் விலைவாசி 30 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் சம்பளம் 52 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று நாடாளுமன்றத்திலே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இவ்வளவு கடுமையாக விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பதன் காரணமாக இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே அரிசிப் பிரச்னை மிகப் பயங்கரமாக உருவெடுத்திருக்கிறது. படியரிசி 4½ ரூபாய், 5 ரூபாய், சில இடங்களிலே 6 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு விற்கக்கூடிய பரிதாபம் எப்படி ஏற்பட்டது? இது யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது? இந்தப் பரிதாப நிலைமைக்கு வேலைநிறுத்தம் காரணமா? உழவர்கள் ஒத்துழைக்கவில்லையா? அல்லது விவசாயிகள் பெரிய போராட்டத்தை நடத்தினார்களா? அல்லது பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதா? பஞ்சம் ஏற்பட்டவுடனே பார், பார், காவேரி வெரித்துக் கிடக்கிறது, வயல் வெளிகள் வறண்டு கிடக்கின்றன, வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லை, குளங்களிலே தண்ணீர் இல்லை என்று காட்டுங்கள், ஒத்துக் கொள்ளலாம், அல்லது வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது பெரிய வெள்ளம் ஏற்பட்டு அதனால் காவிரி நதி தீரத்தின் கரைகள் உடைந்து அதன் காரணமாக காவிரியாற்றின் பக்கம் இருக்கின்ற கன்னெல்லும் செந்நெல்லும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சுட்டிக்காட்டட்டும், ஒத்துக் கொள்ளலாம். இல்லை, பெரிய புயல் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகப் பெருஞ்சேதம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று அவர்கள் சமாதானம் சொன்னால் நம்மால் ஒத்துக்கொள்ள முடியும். இப்படி எந்தக் காரணத்தையும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லவில்லை, பத்திரிகைகளும் சொல்லவில்லை. பெருமைவாய்ந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட செய்தியாளர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் தெளிவாகச் சொன்னார், உறுதியாகச் சொன்னார், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றிச் சொன்னார், தேவையான தானியம் கையிருப்பில் இருக்கிறது, சந்தேகம் வேண்டாம், இது

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆலடி அருணா]

செயற்கையாக உருவாக்கிவிடப்பட்ட பிரச்னை, தேவையான தானியம் இருக்கிறது என்று சொன்னார். தேவையான தானியம் இருக்கிறது என்றால் ஏன் இந்த அவல நிலைமை? தேவையான அளவு தானியம் எங்கே இருக்கிறது? ஏன் விலை இப்படி அபரிமிதமாக உயரவேண்டும்? நாட்டிற்குத் தேவையான அளவு தானியம் எங்கே இருக்கிறது? ஏழைகளிடத்திலே இருக்கிறதா? பாட்டாளிகளிடத்திலே இருக்கிறதா? யாரிடத்திலே இருக்கிறது? பதுக்கல்காரர்களிடத்திலும், கடத்தல் பேர்வழிகளிடத்திலும் இருக்கும்பொழுது பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் கடமை அதை வெளியே கொண்டு வந்து மக்களுக்குத் தருவது அல்லவா, அவர்களைச் சட்டத்தின் முன்னால் நிறுத்திக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டியது பொறுப்பிலே உள்ளவர்களின் தலையாய பொறுப்பு அல்லவா?

இத்தனையையும் செய்யாமல் இந்தச் சர்க்கார் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்றால் இது கையாலாகாத சர்க்கார், ஏழைகளைப் பற்றி பாட்டாளிகளைப்பற்றிக் கவலைப்படாத சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் விற்கின்ற விலையே, விற்கச் சொல்கின்ற விலையே ஒரு கிலோ அரிசி 2 ரூபாய் 2.30 அல்லது 2.50 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இது ஏழைகளுக்காக இருக்கிற சர்க்காரா? இந்த அளவிற்கு சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிற விலையே இருக்குமானால் படியரிசி 4½ ரூபாய் 5 ரூபாய் கொடுத்து ஏழை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிட முடியுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்கிற காரணம் உரத்தின் விலை உயர்த்தப்பட்டு விட்டது மத்திய சர்க்கார் உயர்த்தியதை நான் சரி என்று சொல்லவில்லை, நாங்கள் அதற்காக மத்திய சர்க்காரைக் கண்டிக்கிறோம், ஆதரிக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டால் உரத்தின் விலையை உயர்த்தவில்லை, 500 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மானியம் கொடுத்தோம், அதை இப்போது நிறுத்தினோமே தவிர உயர்த்தவில்லை யென்று என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மானியத்தை நிறுத்தினாலும் சரி, விலையை உயர்த்தினாலும் சரி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் மத்திய அரசை அந்த வகையில் கண்டிக்கிறோம். அந்த விலை உயர்விற்கும் அரிசிக்கும், மார்க்கெட்டிலே இருக்கிற அரிசிக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும். நெல்லை சர்க்கார் 1—1—74-லே என்ன விலைக்கு

வாங்கியது? கோர்ஸ் நெல்லுக்கு 68 ரூபாய், மீடியம் 70 ரூபாய், பைன் வெரைட்டிஸ் 75 ரூபாய். அதையே அரிசிக் கணக்கிலே சொன்னால் கோர்ஸ் 103 ரூபாய், மீடியம் 108 ரூபாய், பைன் வெரைட்டிஸ் 118.50 ரூபாய் ஆகும். இதன் அடிப்படையிலே கொள்முதல் செய்துவிட்டு இன்றைய தினம் இதே அரசாங்கம் 2 ரூபாய் 2.30 அல்லது 2.50 கிலோ அரிசி என்று விற்றால் கள்ள மார்க்கட்காரர்களுக்கும் உங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது என்று நினைக்கிறீர்களா? இரண்டு பேர்களும் ஒன்றுக மக்களுக்குக் காட்சியளிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா?

இந்த விலை மற்ற மாநிலங்களிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எவ்வளவு அதிகமானது என்பது தெரியும். நான்கு தினங்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையிலே ஒரிசா மாநிலத்தைப்பற்றிய செய்தி வந்தது அந்த மாநிலத்தில் ஒரு ஆண்டுக் காலமாக வறட்சி அதிகமாக ஏற்பட்டு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. கடந்த வாரத்தில்தான் மூன்று முறைகள் மழை பெய்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் உள்ள அந்த மாநிலத்தில் 1.25 என்ற அளவுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். மந்திரி சத்பதி அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Common varieties of rice were selling in the open market at Rs. 2.00 per kilogram as against Rs. 1.25 fixed for the same through public distribution system. என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, புதுவையினுடைய ஆளுநர் மிகத் தெளிவாக ஒரு உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கிலோ 1.26 என்று விற்கப்பட வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரிசா மாநிலத்திலே 1.25 என்றும் பக்கத்திலே இருக்கிற பாண்டிச்சேரியிலே 1.26 என்றும் விற்கும்போது இந்த அரசாங்கம் கிலோ அரிசி 2 ரூபாய் 2.30 அல்லது 2.50 என்று போடுகிறது என்றால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன், நீங்கள் உங்களுடைய இதயத்தை ஏன் இரும்பாக்கிக் கொண்டீர்கள்? இன்றைக்கு மிட்டா மிராசுகளுக்குச் சாதகமாக விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் உங்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது?

இந்தப் பிரச்னையைக் கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் விவாதித்து ஒரு முடிவை எடுப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். நான் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கலெக்டரைச் சந்தித்து எங்கள்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆலடி அருணா]

தொகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய அரிசியை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது அவர் சொன்னார், முதன் முதலில் மாநகராட்சி பிறகு நகராட்சிகள், அதற்குப் பிறகு பேரூராட்சிகள், பிறகுதான் ஊராட்சிகள் என்று சொன்னார்கள். கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதே தவிர மக்களின் பசியைப் போக்குவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதல்ல.

நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சர்க்காருக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நியாயமான விலையில் தேவையான அளவிற்கு அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இல்லை, அந்த எண்ணத்தில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவில்லை, இந்தியா வெங்கும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். நான் 1972-ம் ஆண்டு உள்ள புள்ளி விவரத்தைச் சொல்கிறேன், முதலமைச்சர் அவர்களிடம் 1973-74 ஆண்டுக்கான புள்ளிவிவரம் இருக்குமானால் என்னுடைய புள்ளிவிவரம் தவறு என்று இருந்தால் சொல்லட்டும், நான் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் தருகின்ற புள்ளிவிவரம் பிரைஸ் கமிஷனை எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரமாகும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலமும் உணவுப் பிரச்னையிலே எவ்வளவு பொறுப்போடு இருக்கிறது, ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்குச் சொல்கிறேன்.

ஆந்திர மாநிலத்திலே 10,189 நியாயவிலைக் கடைகள், அசாமிலே 10,071 நியாயவிலைக் கடைகள், பீகாரிலே 21,785 நியாயவிலைக் கடைகள், குஜராத்திலே 7,561 நியாயவிலைக் கடைகள், கர்நாடகத்தில் 13,763 நியாயவிலைக் கடைகள், கேரளத்திலே 11,724 நியாயவிலைக் கடைகள், மத்தியப்பிரதேசத்திலே 10,042 நியாயவிலைக் கடைகள், மகாராஷ்டிரத்திலே 25,565 நியாயவிலைக் கடைகள், உத்திரப் பிரதேசத்திலே 13,526 நியாயவிலைக் கடைகள், மேற்கு வங்காளத்திலே 16,169 நியாயவிலைக் கடைகள்—ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 1972-இல் திறக்கப்பட்டவை 2,153 கடைகள்தான். இந்தியாவிலே எல்லாம் சேர்ந்து ரேஷன், பேர் பிரைஸ் ஷாப் ஆகிய புள்ளிவிவரங்களைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் இதைப் படித்துப் பார்த்து ஆழ்ந்து யோசித்து பதில் சொல்லுங்கள். இப்படி இந்தியா பூராவிற்கும் சேர்த்து . . .

[1974 ஆகஸ்ட் 14

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது சட்ட மன்றத்திலே தவறான விவரங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது. வட மாநிலங்களிலே உள்ளவர்கள் கோதுமையைச் சாப்பிடுகிறார்கள், அவர்கள் இறக்குமதி செய்யக் கூடிய கோதுமை அத்தனையையும் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் திறந்திருக்கிறார்கள். இது அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் இருக்கிற மாநிலம், பற்றாக்குறை இல்லாததால் இதுவரையில் திறக்கப் படவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அவர்கள் உறுப்பினர்களை வேண்டு மென்றே அவமானப்படுத்துகிறார்கள். தவறான தகவலை சட்ட சபைக்குத் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: What is the issue that you want to raise? Please speak on the point of order.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரிலே பேசுகிறேன். உறுப்பினர் சொல்வது தவறான கருத்து என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் நிரூபிக்கவில்லை. இப்படி ஏதோ இலாக்கா இல்லாத மந்திரி மாதிரி எதற்கெடுத்தாலும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆலடி அருணா அவர்களும் எம்.ஏ., பி.எல்., படித்த வழக்கறிஞர், எனவே அவருக்காக நீங்கள் வக்காலத்து வாங்க வேண்டியதில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொன்னீரே, அவர் எழுப்பியது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை. திரு. ஆலடி அருணா பேசுவதற்கு இடம் கொடுங்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா: நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கோதுமைக்கான நியாய விலைக் கடைகள் அவை என்று சொன்னார். அவர்கள் கோதுமை சாப்பிடுபவர்கள், எனவே அதற்கான நியாய விலைக் கடைகளை அவர்கள் திறந்திருக்கிறார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆலடி அருணா]

நாம் அரிசி சாப்பிடுகிறோம். கர்நாடகம், கேரளம், ஆந்திர மாநிலங்களைப் பற்றியும் நான் சொன்னேன். அவர்களெல்லாம் கோதுமை சாப்பிடுகின்றவர்களா? ஆகவே, விவரத்தைக் கவனித்துப் பேச வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். நான் சொல்வது என்னவென்றால் இந்தச் சர்க்காருக்குப் பொறுப்புணர்ச்சி இல்லை. 1971-ஆம் ஆண்டு பட்டியலைப் படித்தால் இதைவிட இன்னும் விபரீதமாக ஆகியிருக்கும். ஆகவே, அவைகளை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு நான் விரும்பவில்லை.

இந்தப் பிரச்னை இவ்வளவு விபரீதமாக இருப்பதற்குக் காரணம் பதுக்கல்தான். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். பதுக்கலை ஒழிக்கவும், கடத்தலைத் தடுக்கவும் இந்த அரசு துணிவான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. உண்மை என்ன வென்றால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கடத்தலை ஒப்புக் கொண்டிருக் கிறார்கள். கடந்த 11-ஆம் தேதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், மிகவும் முக்கியமான நண்பர் திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தை அந்த வியாபாரிகள் மாநாட்டிலே சொல்லியிருக் கிறார்கள். ஜூலை மாதம் 15-ஆம் தேதி 138,332 டன் அரிசி கடத்தப்பட்டதாக உணவு இலாக்கா அதிகாரிகள் எனக்குச் சொன்னார்கள், ஜூன் மாதம் 11-ஆம் தேதியிலிருந்து 30-ஆம் தேதி வரையில் 24,800 டன் அரிசி கடத்தப்பட்டது என்று பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் மாநாட்டில் சொன்னது, 138,000 டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னதை கடத்தப்பட்டது என்று பத்திரிகையில் போட்டார்கள். உடனடியாக ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் எங்களுக்குத் திருத்தத்தை ஃபோன் மூலம் சொல்லி, அன்று மாலையே பத்திரிகையாளர்களை வைத்துக் கொண்டு திருத்தத்தைச் சொல்லி பத்திரிகையாளர்களும் அதை எற்றுக் கொண்டிருக் கிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா: இதே பதிலை முதல்வரவர்கள் இன்னொரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவரிடத்திலே கேட்பது, இந்தப் பதிலை ஈ. ஆர். கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கக்

[திரு. ஆலடி அருணை] [1974 ஆகஸ்ட் 14

கூடாதா? ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் சொல்வதாக முதலமைச்சரவர்கள் தான் ஏன் வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள்? நான் இதைக்கூட விட்டு விடுகிறேன்.

கட்சிக்காரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, கட்சியின் கொள்கைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்கள் வக்காலத்து வாங்கட்டும். அதைத் தடுக்கவில்லை. ஆனால் கடந்த மாளியக் கோரிக்கையின் பொழுது உணவு அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தார்கள். அதிலே, இந்த நாட்டின் கொள்முதல் 125,000 டன் என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதையும் இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறேன். 1974-ஆம் ஆண்டில் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் வெளிச்சந்தை. லெவியில் 1.25 இலட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்வது என்று அரசு முடிவு செய்துவிட்டது, சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் 1.25 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வது என்று முடிவு செய்தவர்கள் ஏற்கனவே பிப்ரவரி மாதம் முடிய—அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—79,688 டன் கொள் முதல் செய்யப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 79,688 டன், ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் 138,332 டன் இந்த இரண்டையும் சேர்த்து இந்த அரசாங்கம் 218,020 டன் கொள்முதல் செய்தது. அதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசியது உண்மை. நீங்கள் அதை மறைக்கிறீர்கள், திரை அடிக்கிறீர்கள். கடத்தல்காரர்களை அன்றைக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆனால் இப்படிப்பட்ட வித்தைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். எத்தனை நாட்களுக்கு ஓடும் இந்த வித்தை?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர்களே, முதலிலே கொள்முதல் செய்தது குறுவை கொள்முதல் செய்தது என்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு சம்பா கொள்முதல் திட்டம் சொல்லியிருக்கிறோம். சம்பாவிலே லெவியிலே கொள்முதல் செய்யும் கணக்கு ஒரு இலட்சத்து 38 ஆயிரத்துச் சொச்சம் என்று இருக்கிறது. எனவே அதற்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆலடி அருணை அவர்கள் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. ஆலடி அருணா: சம்பந்தமில்லே என்று சொல்கிறார்கள். எது சம்பந்தமில்லே என்று நாட்டுக்குத் தெரியும். இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பதுக்கலே ஒழிப்பதில் அக்கறையில்லே என்பதற்கு மட்டும் ஒரேயொரு உதாரணத்தைச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: அரை மணி நேரம் தருவதாக ஸ்பீக்கரே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா: அம்பையிலே ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி இருக்கிறது. அதில் எந்தத் தீர்மானமும் இல்லாமல், எந்த விதமான நியாயமான முடிவும் இல்லாமல் மூன்று பேர்கள் சேர்ந்து ஆளுக்கு 35,000 ரூபாய் எடுத்திருக்கிறார்கள், கொள்முதலுக்கு என்று ஒரே வரியில் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த சொசைட்டிக்கு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒன்றியச் செயலாளர் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு மூன்று பேர்களும் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல், சொசைட்டிக்கும் தெரியாமல் மூன்று இடங்களில் பதுக்கி வைத்திருந்தார்கள். அந்த இடங்களைச் சொல்கிறேன். ஒரு இடம் கடையம். அங்கே 824 மூட்டைகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டன. இன்னொரு இடம் வீரவநல்லூர். அங்கே 324 மூட்டைகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டன. மூன்றாவது இடமாகிய சம்மன்குளத்திலே 660 மூட்டைகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டன. இப்படி மொத்தம் சுமார் 1,808 மூட்டை நெல்லை மூன்று இடங்களில் பதுக்கி வைத்தார்கள்.

அந்த நபர்களின் பெயர்களையும் சொல்கிறேன். சொசைட்டியின் தலைவர், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அந்தப் பணத்தை எடுத்த நபர்களில் ஒருவர் இலட்சுமணப் பெருமாள் என்பவர், இன்னொருவர் நம்பிக் கோனார் என்பவர். இன்னொருவர் புதியவன் என்பவர். இம்மூவரும் சேர்ந்து பதுக்கி வைத்திருந்த இடத்தை சேரன்மாதேவி சப்-கலெக்டர் நேரடியாகச் சென்று

பார்த்தார்கள். உடனே நெல்லே வெளியே எடுத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, சொசைட்டியையும் சோதனை இட்டார்கள். எந்தக் கணக்கும் இல்லே, யாரிடத்திலே வாங்கப்பட்டது, எவ்வளவுக்கு வாங்கப்பட்டது, எப்பொழுது வாங்கப்பட்டது என்ற எந்த விவரமும் அந்த சொசைட்டியில் இல்லே. உடனே அந்த அம்மையார் அந்த மூன்று பேர்களின் மீது தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலேவருக்குச் சொன்னார்கள். நான் மிகவும் பணிவன்போடு சொல்கிறேன், இதுவரை அது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லே.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருணா: இது நடந்தது 27—5—1974-இல். இப்பொழுது அமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்றால் கைப்பற்றப்பட்ட நெல்லே அரசாங்கம் லிலேக்கு வாங்கியிருக்கிறது. இதுதான் நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. நான் கேட்கிறேன், சேரன்மாதேவி சப்-கலெக்டரின் அறிக்கையை, டி.எஸ்.ஓ., மாவட்ட விநியோக அதிகாரியின் அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைப்பதற்கு அமைச்சர் தயாரா? அவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொன்னார்கள்? ஜே. ஆர். என்ன சொன்னார்கள், அந்த சொசைட்டியின் டைரக்டரைக் காப்பாற்ற, கள்ளக் கணக்கைத் தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத் துணிவோடு குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கள்ளக்கணக்கு என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லே. ஜாயின்ட் ரெஜிஸ்தாரைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நான் நடந்ததைச் சொல்லிவிடுகிறேன். பதுக்கலான நெல்லே எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பார்த்தால் சொசைட்டியிலே கணக்கு இல்லே. பிறகு அந்தக் கணக்கை செக் செய்து முடிந்த பிறகு நெல்லேப் பறிமுதல் செய்து சிவில் சப்ளேஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்திருக்கிறது. சட்ட பூர்வமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகளே எடுக்க முடியுமோ அதற்கான நடவடிக்கைகளே எடுத்திருக்கிறார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. ஆலடி அருணா: இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பதாக்கலை ஒழிப்பதில் அக்கறையில்லை, கடத்தலைத் தடுப்பதில் அக்கறையில்லை, ஏழைகளுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதில் அக்கறையில்லை. மிட்டா மிராசுதார்களின் கையாட்களாக, முதலாளிகளின் எடுபிடியாக இந்த அரசாங்கம் மாறி விட்டது. இன்றைய தினம் முதலமைச்சரவர்கள் நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் அவர் செய்ய வேண்டிய காரியம் இராஜினமா செய்வது ஒன்றுதான். அவ்வாறு அவர் இராஜினமா செய்தால் ஒன்று அவருடைய கட்சிக்கு இலாபம், இரண்டாவது அரசாங்கத்திற்குப் பெருமை, மூன்றாவது நாட்டிற்கும் விமோசனம், நான்காவது அவருக்கும் புகழ் கிடைக்கும் என்று சொல்லி, ஒன்றே செய்க, நன்றே செய்க, அதை இன்றே செய்க என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. ஆலடி அருணாவின் பேச்சு எனக்கு எந்தவிதமான மனப் புண்ணையும் தரவில்லை. மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தின் மீது நடந்த விவாதத்தின் போது அவர் பேசிய பேச்சை எண்ணிக் கொண்டு இதை நான் மறந்து விடுகிறேன்.

திரு. ஆலடி அருணா: தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி பற்றி இன்னும் தனிப்பட்ட முறையில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. நான் சொல்லுவது மாநில சுயாட்சி; ஆனால் அவர் கேட்பது அவருடைய சொந்த ஆட்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அல்ல. நான் கேட்பது மாநில சுயாட்சி. நீங்கள் உங்கள் சொந்த ஆட்சிக்காக 26-ம் தேதி கலவாணர் அரங்கத்தில் பேசிவிட்டு 29-ம் தேதி திருச்சி மாநாட்டில் சென்று கலந்து கொண்டதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

(திரு. ஆலடி அருணா, கோவை செழியன், பெ. சீனிவாசன் ஆகியோர் எழுந்து நின்றனர்—கூச்சல் குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் நீங்கள் பேசியாகிவிட்டது. இரண்டு பேரும் அதற்குப் பிறகு ஒருவருக்கொருவர் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? சண்டை போடுவது முறையல்ல.

திரு. ஆலடி அருணா: தலைவர் அவர்களே, 26-ம் தேதியன்று நான் அங்கு இருந்தேன். மறுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் எத்தனை பிரச்சினைகளில் அவரிடத்தில் எதிர்த்து நான் வாதாடினேன், கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தேன் என்பதை அறிவார்கள். கடந்த முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்த போது கூட நான் பேச மறுத்தேன் என்பதையும் அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 26-ம் தேதி மாலை கலைவாணர் அரங்கத்தில் 'தமிழகத்தின் தன்னிகரில்லாத் தலைவர் கலைஞர்' என்று சொல்லிவிட்டு 29-ம் தேதி திருச்சி மாநாட்டில் 'தமிழகத்தின் தன்னிகரில்லாத் தலைவர் ராமச்சந்திரன்' என்று சொன்னீர்கள். . .

திரு. ஆலடி அருணா: நான் கற்றது உங்களிடந்தான். இதெல்லாம் நீங்கள் கற்றுத் தந்த வித்தைகள்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போது அங்கே போய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கேயாவது தயவு செய்து விஸ்வாசமாக இருங்கள்.

(திரு. சுருளிவேல் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. எம். சுரேந்திரன்: ஒரு கிளாரிபிகேஷன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக் கொண்டார்கள். நீங்கள் என்ன கிளாரிபிகேஷன் கேட்கப் போகிறீர்கள்? திரு. சுருளிவேல் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, திரு. சீனிவாசன் எழுந்து இந்த விவகாரத்தில் சம்பந்தம் இல்லாத எங்கள் தலைவர் காமராஜரை எதற்காக இழுக்கிறார் என்பதைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து புது விவாதங்களைக் கிளப்ப வேண்டாம். திரு. சுருளிவேல். . .

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அமைச்சர் அவர்கள் நெல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது என்றார்கள். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நெல்லுக்கு ஏன் விலை கொடுக்கப்பட்டது? பறிமுதல் செய்தால் விலை கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நெல்லை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது, என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்று இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்த அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டரிட மிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெல்லைக் கூட விலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதா அல்லது வேறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதா என்பது பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை; யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அந்த சொசைடியில் மூன்று பேர் கொள் முதல் செய்வது என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று பேரும் கொள் முதல் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். கணக்கு இல்லை. அதனால் அதை எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ள படியே கடத்தலாக இருந்து தப்பான முறையில் வைத்திருந்தார்கள் என்றால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். வேறு கணக்கு வைத்திருந்தால் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு விலை கொடுக்கலாமா என்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நெல்லுக்குப் பணம் கொடுப்பது எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: புது விவாதங்கள் தேவையில்லை. திரு. சுருளிவேல். . .

திரு. மு. சுருளிவேல்: தலைவர் அவர்களே, நிராகரிட மூன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கை இல்லை, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்த்தும், அதே நேரத்தில் நாலரைக் கோடித்

[திரு. மு. சுருளிவேல்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

தமிழ்ச் சமுதாய மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பதற்காகவும், எதிர்காலத்திலே நிம்மதியான வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காகவும், நம்முடைய உயிரினும் மேலாக இருக்கக்கூடிய பண்பையும், கலாசாரத்தையும், நாகரிகத்தையும் காப்பதற்காகவும் டாக்டர் கலைஞர் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேதான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் திண்ணமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இருபத்தைந்து ஆண்டு கால ஆட்சியிலே தன்னுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையின் மூலமாக எந்தக் கட்சி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைச் சுடுகாடாக மாற்றியதோ, முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகவும், நிலப்பிரபுக்களுக்குக் கைக்கூலிகளாகவும், தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மிகக் கொடூரமான எதிரிகளாகவும் தங்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டதன் மூலம் நாட்டிலே கறுப்புப் பணத்தையும், பணவீக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியதோ அந்தக் கட்சி. . .

•

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர் பாட்டுக்கு அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே, மத்திய சர்க்கார் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக என்ன செய்தது, தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக என்ன செய்தார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக எதாவது சொல்லிப் பேசினால் பரவாயில்லை. இங்கே என்ன மத்திய அமைச்சரா இருக்கிறார், அதற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு? இந்த இடத்திற்கு மத்திய சர்க்காரைப் பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மத்திய சர்க்கார் தொழிலாளர் நலக் கொள்கைக்கு விரோதமானது என்பதற்கு, 20 லட்சம் ரயில்வே தொழிலாளர்களின் நியாயமான போராட்டத்தை மதிக்காமல் அதை அடக்கி ஒடுக்க இராணுவத்தையும், வான்லியையும், அரசு இயந்திரத்தையும் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தினீர்கள் என்பதே போதுமானது. எந்த அளவுக்கு உங்களுக்குத் தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை இருக்கிறது என்பதை நாடு அறியும். அம்மையார் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. மு. சுருளிவேல்]

இத்தகைய சூழ்நிலையில் விலைவாசி உயர்வுக்கு, கறுப்புப் பண நடமாட்டத்திற்கு எந்தக் கட்சி காரணமோ, மூலகர்த்தாவோ அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய மாரிமுத்து அவர்களே நம்முடைய ஆட்சி மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கூறுவதும், 'டிஜுரோ' காங்கிரஸ் கட்சி இந்த மன்றத்தில் 'டிபாக்டோ' இந்திரா காங்கிரசுக்கு வக்காலத்து வாங்கி உரத்த குரல் எழுப்புவதும் விஞ்ஞதமான ஒன்றாகும்.

அரசின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறும் அவர்கள் மையமாக வைத்திருக்கும் பிரச்சினை தமிழ்நாட்டில் அரிசி விலை ஏறி விட்டது என்பதுதான். உபரி மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை மையமாக வைத்து தங்களுடைய வாதத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய மனச்சாட்சியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அரிசிப் பற்றாக்குறை என்ற நிலை குறுகிய காலத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்குள் எப்படி ஏற்பட்டது? சென்னை நகரத்தில் அல்லது தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுவதற்குக் காரண கர்த்தாக்கள் யார்? நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இதற்கு முதல் காரணம் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியாகும். அந்தக் கட்சியின் முக்கிய தலைவருள் ஒருவரான உமாநாத் புதுப் பாக்கத்திலும், திருவொற்றியூரிலும் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் பகிரங்கமாக அறைகூவல் விடுத்தார். அரிசியைச் சூறையாட வேண்டுமென்ற முழக்கத்தைத் திருவொற்றியூரில் பேசிய மறுநாளே அரிசிக் கடைகள் சூறையாடப்பட்டன. இந்த ஆட்சியின் மேல் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு விரக்தியுற்ற சக்தியின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைத்தது. அத்துமீறி கடைகளில் புகுந்து அரிசியைக் கொள்ளையிட்டனர். இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் அத்தகைய சட்ட விரோத, சமூக விரோத மான காரியங்களில் ஈடுபட்டது . . .

திரு. சோ. அழகர்சாமி : எங்கள் கட்சியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார். கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொறுத்தவரை மக்களுக்கு நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்க வேண்டுமென்று

[திரு. மு. சுருளிவேல்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

போராடுகிறது. காலையில் மூன்று ரூபாய் என்று விற்றது, 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று ஏறிக் கொண்டே போவதை உங்கள் போலீசும், சட்ட அமைச்சரும் தடுக்காமல் இருக்கும்போது ஜனங்களே நேரடியாகக் கள்ள மார்க்கட் செய்பவர்களைப் பிடித்து நியாயமான விலையில் அரிசி கிடைக்க கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுதுணையாக இருக்கும்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: இவர்கள் ஏற்படுத்திய பீதியினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும், அரசு அதிகாரிகளும் கலந்து அரிசிப் பற்றாக்குறை நிலைமையைப் போக்க தைரியத்துடன் நடவடிக்கை எடுத்து அரிசியை வெளிக் கொணர்ந்து விநியோகித்ததை நாம் கண்ணாரக் கண்டோம். இப்போது பற்றாக்குறை நிலைமை மாறி விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை எல்லா உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அதற்கு யார் காரணம்? 1960-ல் இருந்து 1970 வரை பத்தாண்டுக் காலத்தில் 200 சதவிகிதம் இந்த நாட்டில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது.

(மு.ப. 11-30)

அதற்கு யார் காரணம்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா அல்லது இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சர் அவர்களா என்பதை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தாக வேண்டும். சென்ற ஆண்டு 27 சதவீதம், அதற்கு முந்திய ஆண்டு 25 சதவீதம் அகில இந்திய ரீதியில் விலைவாசியேற்றம் கூடியிருக்கிறது என்றால் அதற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம். மத்திய அரசினுடைய ஒரு அங்கமாக இருக்கும் தூர்ப்பாக்கியம் நமக்கிருக்கிற காரணத்தால் தான் அவர்களால் கொடுக்கப்படும் தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையை நாம் ஏற்று அதன் விளைவுகளை ஏற்கும் விதத்தில், அதையும் மீறி நம் சக்தியைப் பயன்படுத்தி இன்றையதினம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசினுடைய விலை நிர்ணயக் கொள்கையை தயவு செய்து பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும்.

1947-ல் இருந்து இன்றுவரையில் 27 ஆண்டுக் காலத்தில் ஒரு மோசமான நிலையில், ஏறிய விலையை இறக்க முடியாத நிலையில், அல்லது ஏறிய விலைவாசியை இறக்க முடியவில்லை என்ற நிலையில் இந்திய பொருளாதாரத்தால் நசுங்கிப் போகக்கூடிய மோசமான

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. மூ. சுருளிவேல்]

தொரு நிலையில் இருக்கிறோம். ஏனெனில், மத்திய அரசினுடைய விலை நிர்ணயக் கொள்கை இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரே விலையை நிர்ணயித்து விடுகிறது. ஒரு பொருளின் விலை ஏறிவிட்டால் அது கீழே இறங்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதால் இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, இதற்கு யார் காரணகர்த்தாக்களோ அவர்களாலேயே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுவது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமான ஒன்றாகும். இந்த அரிசிப் பிரச்னையை வைத்து எங்களது மாஜித் தோழர்கள் எப்படியாவது இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று இங்கே உரத்த குரலில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து தூக்கியெறிந்ததற்குப் பிறகு எவ்வளவோ முறைகள் எத்தனையோ கட்டங்களில் டெல்லியில் உள்ள சக்திகளின் வாக்கை நம்பி இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் அமைச்சரவை வீழ்ந்துவிடும், ஐந்து மாதங்களில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும், நாவலர் அவர்களும் வீடு போய் விடுவார்கள் என்ற ஆசை வார்த்தை காட்டி பலரை தங்கள் பக்கத்திற்கு இழுக்க முயற்சி செய்து தோல்வியடைந்ததை நாம் அறிவோம்.

எங்களது மாஜி தோழர்கள் சொல்கிறார்கள், இன்று ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்கள், இந்த அரசு கூண்டோடு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் பதவி விலகிட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன், அந்த இடத்திற்கு யார் வருவது? தயவுசெய்து கூறுங்கள். 1957-ல் நடந்த மும்முனைப் போராட்டத்தில், டால்மியாபுரம் என்ற பெயரை கள்ளக்குடியென்று வைக்க வேண்டும் என்று நமது தானைத் தலைவர், இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியபோது தயங்காது தலையை தண்டவாளத்தில் வைத்து தன் உயிரைத் தியாகம் செய்ய தயங்காமல் முன்வந்தவர் பதவி விலகி, ஒவ்வொரு போராட்டத்தின்போதும் விலக்கு பெற்றுக்கொண்டு

[திரு. மு. சுருளிவேல்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

வெளியே ஓடிய ஒருவர் இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சராக வர வேண்டுமா எனறுதான் கேட்கிறேன். எங்களது மாஜி நண்பர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும்.

1965-ல் நாம் எல்லாம் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து போராடிய போது 500-க்கு மேற்பட்ட மாணவர் நிலகங்களை பக்தவத்சலம் ஆட்சி துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றபோது மாணவர் களிடத்தில் வன்முறையை கலைஞர் அவர்கள்தான் தமது எழுத் தாலும் பேச்சுக்களாலும் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று காரணம் காட்டி டி.ஐ.ஆர்.-ன் கீழ் 1965-ல் கைது செய்யப்பட்டு பாளையங் கோட்டையில தனிமைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்க வேண்டாம், ஆனால் தூண்டி விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் கைது செய்ய முயற்சி செய்யபபடுகிறது என்று சின்ன அண்ணாமலை, தமிழ் சினிமா காரம், ஆனைத் தியேட்டர் உமாபதி கூறியதைக் கேட்டு யார் தமிழ் மக்களின், மாணவர்களின் ரத்தத்தைக் குடிக்க பக்தவத்சலத்திற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தார்களோ அந்த காமராஜருக்கு விழா எடுத்த * * இந்த நாட்டின் முதல் அமைசசராக வரவேண்டுமா? அதை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்கள் உபயோகித்த * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். பத்திரிகைகளிலும் அதைப் பிரசுரிகக வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அவர்கள் இப்படிப் பேசுவதாக இருந்தால் நாங்களும் அப்படிப் பேசுவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நீக்கியாகி விட்டதே.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அந்த வாக்கியத்தையே நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு நீக்குகிறேன்.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் பெருமதிப்பிற்குரிய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நானும் ஆதரித்து இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதை நிரூபிக்க சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அவர்கள் கொடுத்துள்ளது, இன்றைக்கு ஏறியுள்ள அரிசியின் விலை காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பட்டினிச் சாவு நிறைய ஏற்படுகிறது, அரிசியின் விலை ஏறுகிறது என்று கூறுகிற அதே நேரத்தில் விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டப்படுகிறது. விளைச்சல் அதிகமாகிறது. ஆனால் விளைகிறவைகள் எங்கே போகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுதான் இங்கே இரண்டு தினங்களாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

விளைச்சல் இல்லை என்றாலும், அல்லது அரிசி இடைக்க வில்லையே என்று மக்கள் நினைத்தாலும் அது பரவாயில்லை. ஆனால், விளைச்சல் இருந்தும் அது எங்கேயோ போய் விளைவித்துக் கொடுக்கிற விவசாயிகளும், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களும், மற்றவர்களும் அரிசி விலையேற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, நாடு நலிந்து கிடக்கிறது என்ற நிலை வரும்போது இந்த அரசு இருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியை இங்கே அனைவரும் கேட்டாக வேண்டும்.

அப்படித்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அரிசி விலை ஏறியிருக்கும் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கேட்டார்கள் ; நானும் அப்போது அந்தக் கட்சியில் இருந்த போது கேட்டேன். கேட்கக் கூட இல்லை, போராடினோம். சாதாரணப் போராட்டம் அல்ல. சிறைக்குச் சென்றோம். சாதாரண தண்டனை அல்ல, மூன்று மாதம், ஆறு மாதம் தண்டனை பெற்றோம். நிறைகர்ப்பிணியாக இருந்த நானும் அந்த தண்டனையைப் பெற்றேன், அரிசி விலை குறைவிற்காக. எனவே, அந்த ஆட்சிக்கு ஒரு நீதி, இந்த ஆட்சிக்கு ஒரு நீதி என்றில்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதற்காக காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஒழித்து விட்டு ஆட்சிக்கு வந்தோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

கொண்டு அரிசி விலையைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இதுவரையிலும் எடுக்கவில்லை. எனவே, இந்த அரசு இருக்கக் கூடாது என்பது ஒரு நியாயமான வாதம்.

நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறுவதில் நியாயம் இருக்கிறது. அதை விட முக்கியமான சில விவரங்களை நான் இம்மன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கிற நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள் கேட்டார்கள். கடந்த முறை சட்டமன்றத்தில் அமைச்சராக இருந்த நான் இப்போது அமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் ராஜிநாமா செய்திருந்தால் நானே ஒரு அறிக்கையை வைக்க வேண்டும் சட்ட மன்ற விதிகளின்படி. ஆனால் நான் ராஜிநாமா செய்யவில்லை, நான் அமைச்சரவையில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சிபாரிசின் பேரில் கவர்னர் அவர்கள் என்னை நீக்கியிருக்கிறார்கள். எனவே சட்டமன்ற விதிகளின் 57-வது விதியின்படி நானே ஒரு மணி நேர விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். அப்போது சட்டமன்ற தலைவர் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது நீங்கள் பேசலாம் என்றார்கள். எனவே, நான் அதற்குரிய விளக்கங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் மார்ச் மாதம் 21 ஆம் தேதி ஹரிஜன நலத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது பேசிய என் பேச்சுக்களில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை அடிப்படையாக வைத்து அரசு எடுக்கிற முடிவுகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவை வெற்றி பெற அதிகாரிகள் தான் காரணம் என்றேன். அதை உணர்ந்துதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசுக் கட்டிலில் அமர்ந்தபோது அதிகாரிகளை அழைத்து வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அந்த வேண்டுகோள் இன்று செயல்படுத்தப்படவில்லை. அரசுச் சார்பில் பணம் ஒதுக்கியும், திட்டங்கள் தீட்டியும் அவை சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை தாமதமாகிறது, தர்விநியோகம் நடைபெறு கிறது, நீங்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். உடனடியாக எதிர் வரிசையில் இருக்கிற நண்பர்கள் மதிப்பிற்குரிய லத்தீப்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

போன்றவர்கள் யார் அவர்கள், எந்த அதிகாரி என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நலத் துறை அமைச்சர் இப்போதுதான் முதல் முறையாகக் கூறுகிறார், நான் விசாரித்து அவர்கள் யார் என்று கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் விரைவில் என்று சொன்னார்கள்.

நான் பேசியது மார்ச் 21 ஆம் தேதி. ஆனால் ஏப்ரல் 22 ஆம் தேதி முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. ஒரு ரகசியக் கடிதம். நீங்கள் பேசிய பேச்சுக்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்று வந்தது. அப்போது என் கைவசம் இருந்த மூன்று கோப்புகளை, நான் எதை நினைத்து உத்தரவு போட்டேனே அந்த உத்தரவுகளை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தவில்லை. அதற்கான ஆதாரபூர்வமான கோப்புகளை நான் இரகசியமான முறையில்தான் நானும் ஒரு லீவ்லட் கவரில் வைத்து என் நேர்முக உதவியாளர் மூலம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். கொடுத்த இரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு நான் என்ன செய்தி பற்றி, என்ன குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி நான் அந்தக் கோப்புக்களைக் கொடுத்தேனே அவை பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தது. நான் அனுப்பியது 24 ஆம் தேதி.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த விவரங்களை 26 ஆம் தேதி பத்திரிக்கைகளுக்குத் தந்து இருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கைகளில் நான் பார்த்தேன். எனவே, நான் எதைக் கொடுத்தேனே அதை அவர்கள் சரியான முறையில் எடுக்காத முறையில் எனக்கு அவருடைய வாசகம் தெரிந்தது. அதற்குப் பிறகு நான் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டேன் என்ற செய்தி கவர்னர் மூலமாகத் தெரிந்தது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதிகாரிகள் மீது கூறிய குற்றச் சாட்டு சரியா, தவறு என்று என்னை அழைத்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கைதிகளைக் கூட அழைத்து விசாரிப்பது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. நான் ஒரு அமைச்சராக இருந்தேன். நான் போட்ட உத்தரவு நிறைவேற்றப்படவில்லை. நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல, அதிகாரிகள் அதற்கு நேர்மாறாக அரசாங்க உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

நான் இப்போது கூறுகிறேன், அப்போது கூறவில்லை. நான் போட்ட உத்தரவு, அதற்கு மேல் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் போட்ட உத்தரவு, அதற்கு மேல் முதலமைச்சர் போட்ட உத்தரவு, இவைகளை எல்லாம மீறி ஒரு அரசாங்கச் செயலாளர், அதற்கு நேர்விரோதமாக ஒரு ஆர்டரை, ஜி.ஓவை, அரசாங்க ஆர்டரை பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்றால், அது எவ்வளவு பெரிய குற்றம்! என்னுடைய உத்தரவை மீறி ஒரு அரசாங்க அதிகாரி, அதிலும் செயலாளர் பொறுப்பில் இருக்கும் அதிகாரி ஒரு உத்தரவு போடுகிறார். நான் அமைச்சராக இருந்தும் என் உத்தரவு மதிக்கப்படவில்லை. என்னவோ இந்தச் சமுதாயத்தில் பிறந்தோமே அதனால் மதிக்கவில்லையோ என்று இருந்து இருப்பேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எந்த உத்தரவை மீறி எந்த அதிகாரி நடந்து கொண்டார் என்று சொன்னால், இப்போதே நான் விளக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, 1967 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் திருச்சியில், நடைபெற்ற கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் நான் ஒன்றை எழுப்பினேன். கிராமங்களில் அபிவிருத்தி செய்ய 20 சதவிகிதம் நலத் துறையிலிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். இந்தப் பணத்தில் பஞ்சாயத்துகளில் கிணறுகள் தோண்டுகிறார்கள், ரோடுகள் போடுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு வரும் புகார்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் ரோடுகள் போடுவதில்லை, அந்தப் பணத்தில் கிணறுகள் தோண்டுவதில்லை. எனவே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலெக்டர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அதை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவிற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புங்கள். பிறகு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ ரிப்போர்ட் அனுப்பியது. 3—6—1969 இல் அதற்குப் பிறகு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ அந்த உத்தரவை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம். நீங்கள் கூறியது சரியாக இருக்குமானால் அதற்குச் சரியான பரிகாரம் காணலாம் என்றார்கள். போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவும், ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட்டும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அந்தக் கோப்பு எனக்கு வந்தபோது நான் குறிப்பாக, குறிப்பு ஒன்றை எழுதினேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இந்தத் திட்டங்களுக்குப் பணம் அரிசன நலத் துறையிலிருந்து 20 சதவிகிதம் நான் கொடுக்கிறேன். செயலாற்றுவது பஞ்சாயத்துகளும், ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட்டும். எனவே, வேலைகளை மட்டும் ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட் செய்யட்டும், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அரிசன மக்கள் வாழும் எந்தப் பகுதியில் கிணறு வெட்ட வேண்டும், எந்தப் பகுதியில் ரோடு போட வேண்டும், அதாவது செலக்ஷன் ஆப் சைட், அது நலத் துறை செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டேன். நான் போட்டது 16—5—1969 ஆம் தேதி. அப்போது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அந்த உத்தரவை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அரிசன நலத் துறையிலிருந்து ஒதுக்குகிற பணத்தை எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன பணிகளுக்காகச் செலவழிக்கவேண்டும், இடம் தேர்ந்தெடுப்பது நலத் துறை இலாகா, அதைச் செயல்படுத்துவது ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட் என்பதை மாண்புமிகு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் கையெழுத்திட்டு ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் கையெழுத்திட்டு அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டு, ஒப்புதல் அளித்தார்கள்.

முறையாக என்ன நடந்து இருக்க வேண்டும்? நலத் துறை அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டு, உள்துறை அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டு, அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புதல் அளித்து இருக்கிறார்கள். 25—11—1970 இல் முதலமைச்சர் கையெழுத்திட்டார்கள். மூன்று பேரும் கையெழுத்துப் போட்ட பிறகு சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் அதிகாரிகள் கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டர் இஷ்யூ செய்ய வேண்டும். ஆனால் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. செய்யவில்லை. மறுபடியும் அந்தக் கோப்பு சுற்றுக்குக் கொண்டு போகப்படுகிறது. இது பஞ்சாயத்துக்களிலே இருப்பவர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கும், ஆர்.டி.எல்.ஏ.வில் இருப்பவர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கும்.

'It would better the freedom of the Panchayat Union'

என்று சொல்லி, அரிசன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் ஸ்டாப் கிடையாது என்று சொல்லி, மறுபடியும் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அப்போது உள்துறை அமைச்சராகவும் இருந்தார்கள், அவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

25—11—1970 இல் கையெழுத்தான பிறகு முறையாக ஜி.ஓ. போடுவதற்கு மாறுக, வேறு ஒரு அமைச்சர், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் வரும்போது, மறுபடியும் உத்தரவு கேட்டு அந்த பைல் வருகிறது. அவர்கள் அதை ஏதோ சரியாக கவனிக்காமல் "ஸ்டேடஸ்கோ மே கன்டின்யூ" என்று கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறார். அதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு 10—5—1971 இல் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். உள்துறை அமைச்சராக இருந்த நாவலர் போட்ட கையெழுத்து "தி ஸ்டேடஸ் கோ மே கன்டின்யூ", அதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போடுகிறார் நான் நேராக அந்தக் கோப்பை எடுத்துக் கொண்டு கவுன்சில் நடக்கும்போது சென்றேன், "என்னங்க அநியாயமாக இருக்கிறது, ஏற்கனவே திரு. முத்துசாமி அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு, நானும் கையெழுத்துப் போட்டு, நீங்களும் ஒப்புக்கொண்டு, பிறகு அந்த அதிகாரி ஜி.ஓ. போடாமல், அதற்குப் பதிலாக மறுபடியும் இந்தக் கோப்பு வந்திருக்கிறது. அதற்கு நாவலர் அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார், நீங்களும் கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்லி, மறுபடியும் நான், முதலமைச்சர், நாவலர் கையெழுத்துப் போடுகிறோம். நாங்கள் மூன்று பேரும் கையெழுத்துப் போட்டு மறுபடியும் 23—6—1971 அன்று அனுப்புகிறோம். ஏற்கனவே நான் சொன்னபடி அந்த உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதாவது இடம் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை நலத் துறை இலாகா செய்ய வேண்டும். அந்த வேலையை ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்று முன்பு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த உத்தரவையே நான், நாவலர், முதலமைச்சர் மூவரும் சேர்ந்து மறுபடியும் போடுகிறோம்

அதன் பிறகு அந்த முறையில் தான் அரசாங்க செயலாளர் ஜி.ஓ. போட வேண்டும். அந்த அதிகாரி என்ன செய்து இருக்கிறார். 11 அக்டோபர் 1971 இல் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கிறார், அதற்கு நேர்மாறாக ஜி.ஓ. எண். 2284. மாவட்ட நல அதிகாரி தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது. பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள், கலெக்டர்கள், தாசில்தார், ஒரு குழு உர்கார்ந்து கொண்டு தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கன்சின்ஸ் செய்யாமல் கலக்காமல், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

என்னிடத்தில் சொல்லாமல், மூன்று அமைச்சர்கள் மூன்று முறை போட்ட உத்தரவுக்கு மாறுக 11 அக்டோபர் 1971-ல் 2284 எண்ணுள்ள ஆணையை அந்த அதிகாரி இஷ்யூ செய்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த ஓ.ஜி.-வைப் பற்றித்தான் சொல்ல வருகிறேன். அதற்காகத்தான் இது வரையில் பேசுவதைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அந்த ஜி.ஓ. வில் தவறு இல்லை. அந்த அரசாணையைப் பார்க்கிறபோது, பஞ்சாயத்து யூனியன் கிராமங்களைப் பற்றி முழு விவரம் தெரிந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள், மாவட்ட நல அதிகாரியின் கீழ் வேலை செய்யும் தாசில்தார்,—மாவட்ட நல அதிகாரி புறக்கணிக்கப்பட வில்லை—இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த கிராமங்களின் பட்டியலை மாவட்ட நல அதிகாரிக்கு அனுப்பி, மாவட்ட நல அதிகாரியின் ஒப்புதல் பெற்று, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு அனுப்ப வேண்டு மென்று இருக்கிறது. மாவட்ட நல அதிகாரி புறக்கணிக்கப்பட வில்லை. 20 சதவிகிதம் அரிசனங்கள் வாழும் பகுதி எங்காவது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? 20 சதவிகிதம் மக்கள் வாழும் பகுதியை மீறி, அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் வேறு பகுதி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி எடுத்து இருந்தால் 20 சத விகிதம் உள்ள பகுதிகள் எடுக்காமல் இருந்திருந்தால் அதைப் பற்றித் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. The Hon. Chief Minister has stated just now that what he had done was in order. He stated that the Government Orders was issued. Whether a Government Order against the mandatory order of the three Ministers, can be issued and that is the question before the House.....

MR. DEPUTY SPEAKER: This is not a point of order at all. Any point of order raised should be in respect of the business before the House and not in respect of other thinks. So, there is no point of order. The hon. Member, Thirumathi Sathyavani Muthu can continue her speech.

DR. H. V. HANDE: Sir, a specific question regarding the issue of the order has been raised.....

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already given a ruling that there is no point of order as the point raised by the hon. Member does not relate to the business of House. The hon. Member, Thirumathi Satyavani Muthu can continue her speech.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாறுபட்ட விதமாக செயலாளர் மாற்ற வில்லை என்று கூறுகிறார். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் மூன்றுபேர் கையெழுத்துப்போட்டு இருக்கிறோம். என் வரையில் சொல்கிறேன், நான் முட்டாளாக இருக்கலாம். நான் முட்டாள் தனமான உத்தரவு போட்டு இருக்கலாம். ஆனால் அந்த உத்தரவு முதலமைச்சரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த உத்தரவை மீறி எப்படி ஒரு செயலாளர் அவருக்கு இஷ்டமான முறையில் ஆணை பிறப்பிக்கலாம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உத்தரவின் நோக்கம் மாறுபட வில்லை. மாவட்ட நலத் துறை அதிகாரிகள் கலந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது புறக்கணிக்கப்பட வில்லை. மாவட்ட நலத் துறை அதிகாரியே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று எந்தெந்த பகுதி அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்குவது என்று செய்வது ஏதுவான காரியம் அல்ல. ஆகவே தான், மாவட்ட நல அதிகாரியின் கீழ் பணியாற்றும் தாசில்தார், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் தேர்ந்தெடுத்த இடங்களை மாவட்ட நல அதிகாரியின் ஒப்புதலோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. இதனால் மாறுன விளைவு ஏற்படவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் கூறுவதெல்லாம் மாவட்ட நல அதிகாரி இருக்கத் தேவையில்லையே? அதற்கு வேறு பல பேர் ஒரு குழுவாக இருந்து எல்லா வேலைகளையும் செய்யலாமே? இதற்காகத் தனியாக ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசர் அரிசன நலத்தைப் பார்ப்பதற்காக இருக்கிறார். அவருக்குத்தானே ஒவ் வொரு கிராமமும் தெரியும். அவர் பார்த்து எடுக்கிற முடிவு சரியானதாக இருக்காது, நலத் துறை அதிகாரி முடிவு எடுக்காமல் அதற்கு ஒரு குழு இருந்து எடுக்கலாம் என்றால், அதை முதல் அமைச்சரே வேறு மாதிரியாக மாற்றி, 'நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல, நீங்கள் சொல்வதுபோல அரிசன நலத் துறை அதிகாரி

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

செய்ய முடியாது, எனவே வேறு மாதிரியாகச் செய்யலாம்' என்று சொல்லியிருக்கலாம். அல்லது அந்த அதிகாரியே முதல் திருத்திக் கொண்டிருக்கலாம். அந்தத் திருத்தத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் வந்து சொல்லியிருக்கலாம். அந்த அதிகாரி என்னிடம் வந்து சொல்லியிருக்கலாம். சம்பந்தப் பட்ட அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கலாம். இப்படி அதிகாரிகள் அமைச்சரிடத்தில் வந்து அமைச்சர் போடுகிற உத்தரவு கூட சரியாக இல்லாமல் இருந்தால், அதைக் கொண்டு வந்து விவாதித்து மாற்றியிருக்கலாம். அமைச்சரும் அதை உணர்ந்து அமைச்சரிடம் சொல்லி, அவர் என்னைக் கூப்பிட்டு வைத்து 'நான் போட்ட உத்தரவு சரியான உத்தரவில்லை' என்று சொல்லித் திருத்தியிருந்தால் நியாயமானதாக இருந்திருக்கும். மூன்று முறை முதல் அமைச்சர் அவர்களே கையெழுத்துப்போட்ட பிறகு, அதற்குரிய உத்தரவை ஒத்துக்கொண்ட பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்தது சரிதானு?

நலத்துறை அதிகாரிதான் இதை முடிவு செய்ய வேண்டும். வேறு பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால், கூடு இருக்கிறது என்றால், கலெக்டர் இருக்கிறார் என்றால், தாசில்தார் இருக்கிறார் என்றால், பஞ்சாயத்து சேர்மன் இருக்கிறார் என்றால், அந்தக் குழுவில் இருப்பவர்களெல்லாம் மெஜாரிடி காஸ்டு, ஹிந்துவாக இருந்துவிட்டால், நலத்துறை அதிகாரி மைனாரிடியாக இருப் பார். அவரும் சில நேரத்தில் காஸ்ட் ஹிந்துவாக இருந்து விட்டால் அரிசனங்களுக்காகக் காலனியைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய வேலையை செய்ய முடியவில்லை என்ற பரந்த கருத் தோடு தான் இந்த உத்தரவை நான் போட்டேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னையே கூப்பிட்டு 'நீங்கள் போட்ட உத்தரவு சரியில்லை, ஆனால், அதிகாரிகள் சொல்வது சரி' என்று கூறி இருப்பார்களேயானால் நான் ஒத்துக் கொண்டிருப்பேன். நான் வேதனைப்படுகிறேன். மூன்று முறை கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, அவரே அவருடைய கையெழுத்தை மதிக்காமல் மாறுக வேறு ஒரு ஆர்டர் போட்டுவிட்டு, அதே நேரத்தில் என்னைக் கூப்பிட்டு அதைப்பற்றி என்னைக் கேட்க வில்லை. அவர் என்னைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டார். நான் கவலைப்படவில்லை. அப்போர்ப்பட்ட அமைச்சர் அவையில் இருப்பதைவிட நான் வெளியே வந்து பேசுவது நல்லது.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

மோட்சத்தில் தோட்டி வேலை செய்வதைவிட நரகத்தில் ராஜா வேலை செய்வது நல்லது என்று கருதி அங்கிருந்து விலகி இந்தப் பொறுப்புக்கு வந்துவிட்டேன் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அரிசன நலத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர் தோட்டி வேலையை இவ்வளவு இழிவாகக் கூறுவது உள்ளபடியே வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அரிசன நலத்துறை அமைச்சராக மட்டுமல்ல. விவசாயத் துறையிலே இருந்தேன், சுகாதாரத் துறையிலே இருந்தேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வகித்துவரும் செய்தித்துறைக்கும் அமைச்சராக இருந்தேன். எத்தனையோ துறைகளுக்கு அமைச்சராக இருந்தேன். நலத் துறை மட்டுமல்ல. எப்பொழுதும் அரிசனங்களை இழிவாகப் பேசுவது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சருக்கு ஒரு வேடிக்கையான விளையாட்டு, நிலாச்சோறாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவரவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் அதிகாரிகள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதற்காக மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை எங்களிடமே 'நீங்கள் இவைகளை ஆராயலாம்' என்று அளித்தார். அந்த மூன்று குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று தான் இப்பொழுது விவாதிக்கப்பட்டது. மாவட்ட நல அதிகாரிகள் யாரும் பரிசிலிக்கக் கூடாது என்கின்ற வகையிலே உத்தரவு போட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு விளக்கம் அளித்தேன். மாவட்ட நல அதிகாரிகள் ஒப்புதலோடுதான் இந்தக் கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் ஜி.ஓ. போடப்பட்டது என்று சொன்னேன்.

அவர்களுடைய இன்னொரு குற்றச்சாட்டு இது தான். ஏதோ செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 1969-70 இல் அரிசனக் காலனிகளில் குடிநீர் கிணறு வசதிக்காக ரூ. 2,10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. அது சரெண்டர் செய்யப்பட்டது என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு. அது பற்றி எல்லா பத்திரிகைகளிலும் கூட வந்தது. அதையும் தலைமைச் செயலாளரின் மூலம் ஆராயச் சொன்னேன். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு எள்ளளவும் இடமில்லை என்பது அதன் மூலம் தெரியவருகிறது. நான் அது

1974 ஆகஸ்ட் 14] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பற்றிய விளக்கத்தை இந்த மாமன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 1969-70-ல் அரிசனக் காலனிகளில் குடிநீர் கிணறு வசதிக்காக ரூ. 2.10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த மாவட்டத்தில் அரிசனக் காலனிகளில் ஏற்கனவே குடிநீர் கிணறு வசதி இருப்பதால், அந்த நிதியை பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கித் தருமாறு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர், அரிசன நல இலாகா இயக்குநரை கேட்டிருந்தார். இயக்குநருக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் இதுபற்றி மூன்று மாதம் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து, பின்பு அந்தக் கோரிக்கையை அரசு 1970-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஏற்றுக் கொண்டு ஆணை பிறப்பித்தது. இதற்குள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ரூ. 35,000 அரசு ஆணையை எதிர் பார்த்துச் செலவு செய்தார். இதையும் அரசு அங்கீகரித்தது. செலவு செய்யாமல் இருந்த மீதிப் பணம் அடுத்த நிதி ஆண்டில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதிக்காக அதே அரிசனக் காலனிகளில் செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தச் செலவை அங்கீகரித்து ஆணை பிறப்பித்த கோப்புகளிலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 1969-70, நிதியாண்டில் செலவு செய்ய முடியாததற்குக் கூறியிருந்த காரணத்தையும் அரிசன நல இலாக்கா அமைச்சர் கையெழுத்திட்டு, ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே பணம் செலவு செய்யப்படாமல் 'சரண்டர்' செய்யப்பட்டது என்பது தவறு என்று தலைமைச் செயலாளரின் அறிக்கையில் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, கடையநல்லூரில் அரிசனக் குடியிருப்புக்கு அருகில் ஒரு தினசரி மார்க்கெட் இருந்து வந்தது. இதை வேறு இடத் திற்கு அகற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார், அகற்றவில்லை என்பது. தினசரி மார்க்கெட்டை அகற்றுவது என்பது உள்ளாட்சித் துறை இலாகாவைச் சேர்ந்ததாகும். அதுபற்றியும் நான் தலைமைச் செயலாளரிடம் விவரம் கேட்டேன். கடையநல்லூரில் அரிசனக் குடியிருப்புக்கு அருகில் ஒரு தினசரி மார்க்கெட் இருந்து வருகிறது. இதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கடையநல்லூர் கவுன்சிலர் ஒருவர் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டார். இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் மாவட்ட மூனிசிபல் சட்டப்படி கிடையாது. நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், நல்வாழ்வுத் துறை சட்டத்தின் பேர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

தான் எடுக்க முடியும். எனவே, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை இயக்குநரை இதைப்பற்றி ஆராயும்படி அரசு கோரியிருந்தது. அதன்மேல் இந்தத் தினசரி சந்தையை அகற்றும்படி அவர் செய்த சிபாரிசின் மீது அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. இந்த ஆணையைப் பெற்ற பின்பு கடையநல்லூர் நகர்மன்றம் இந்த விஷயத்தில அரசு தங்களைக் கலந்துகொள்ளவில்லை என்றும், தங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை என்றும், இந்தச் சந்தையை ஏற்கனவே மூன்றாண்டு காலத்திற்குக் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டதாகவும், ஆகவே இதுபற்றி அரசு மறுபரிசீலனை செய்து ஓராண்டு காலம் தொடர்ந்து இந்தத் தினசரி சந்தை செயல்பட அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டது. அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு இந்தச் சந்தை தொடர்ந்து நடக்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. இதில் முக்கியமாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நகர் மன்றம் ஏகமனதாக அரசுக்கு அனுப்பியுள்ள கோரிக்கையை அரசு நிராகரித்து விட முடியாது. ஓராண்டிற்குத் தற்காலிகமாகவே அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது உள்ளாட்சித் துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. அரிசன நலத் துறைக்குச் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சினை அல்ல. இதுபற்றி சாதகமான கருத்தோ, பாதக மான கருத்தோ அரிசன நலத் துறை அமைச்சரால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்பதும் தலைமைச் செயலாளர் அறிக்கையின் மூலம் நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

நான் இன்னொன்றும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். அதிகாரிகள் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு விவரத்தை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அரசு எடுத்துக் கொள்கின்ற தருவாயில் அரிசன நலத் துறை அமைச்சரால் ஸ்டே கொடுக்கப்பட்டு, இதனால் அரிசனங்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பது மூன்று ஆண்டுகள் தாமதப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் போட்ட தடையை நீக்கி, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய உத்தரவிட்டார். மூன்று ஆண்டுக் காலம் அரிசனங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டிய நிலத்தை தாமதம் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் வீற்றிருக்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிற முன்னாள் அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் ஸ்டே கொடுத்த தினால், அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் முறையிட்டதற்குப் பிறகு அந்த ஸ்டேயை நீக்கி அரிசனங்களுக்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு நான் உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன்.

1968-லிருந்து 1974 வரையில் அரிசனங்களுக்கு சிறு தொழில் செய்ய ஆறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு 44 இலட்சம் ரூபாய் அரசு கொடுத்துள்ளது. அப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுத்த இவற்றில் 40 சதவிகிதம் சுமார் 20 இலட்சம் ரூபாய் செல்லை நகரிலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் பெரும் பகுதி வட சென்னையிலேயே கொடுக்கப்பட்டது. 44 இலட்சம் ரூபாயில் 20 இலட்சம் ரூபாய் சென்னையில் அதுவும் வட செல்லையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 19, 20 பேர்களுக்கு ஆலே தெரிய வில்லை, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி விசாரணை நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்களெல்லாம் தலைமைச் செயலாளர் எனக்கு அளித்த விவரங்களின் சில பகுதிகள்.

(நண்பகல் 12-00)

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: முதலமைச்சரவர்கள் பாதையை வேறு பக்கம் திருப்புகிறார்கள். அதற்கும் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். முதலிலே என்னுடைய பேச்சைத் தொடருகிறேன்.

மூன்று முறை முதலமைச்சர் கையெழுத்திட்டப் பிறகும், செயலாளர் வேறான அறிக்கை ஒன்றை தந்துவிட்டிருக்கிறார். அவர் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? அதற்குப் பதிலாக அந்த அதிகாரிக்கு வக்காலத்து வாங்கி பேசு கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு வெளியேறிவிட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக 'ட்ரவுட் ரிலீஃப் ஃபண்டில்' இருந்து பணம் கொடுத்தோம். மொத்தம் 2,20,000 ரூபாய் கொடுத்தோம். 21—12—1969 வரையில் செலவு செய்யப்பட்டது 35,549 ரூபாய். மார்ச் மாதம் பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. டிசம்பர் மாதம் வரை 35,549 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி எனக்கு அப்போது புகார் வந்தது. அந்தப் பணத்தை எங்கே செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னோமோ அங்கே

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

செலவு செய்யாமல் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கின்ற பகுதியில் 'ஓவர் ஹெட் டாங்க்' அமைத்திருக்கிறார்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை உடனே கேட்டேன். அவர்கள் இப்போது வேறு புதிய ஒரு கோரிக்கை வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கிணறு வெட்டாமல் ஓவர் ஹெட் டாங்க் அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எதற்காகப் பணம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறோமோ அதற்காக அந்த பணத்தைச் செலவிட வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, வேறு ஒரு திட்டத்திற்குச் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்று 9 மாதங்களுக்குப் பிறகு தகவல் வருகிறது என்றால் என்ன பொருள்? கிணறு வெட்டுவதற்கு என்று பணம் ஒதுக்கினால் கிணறுதான் வெட்ட வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு ஓவர் ஹெட் டாங்க் அமைத்தோம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஏன் அப்படி வேறொரு திட்டத்திற்குச் செலவு செய்யப்பட்டது? ஏன் வேறு பக்கம் பணம் போனது என்று கேட்டால், 'இல்லை, இல்லை' பணம் இருக்கிறது, திருப்பிக் கொடுக்கிறோம், சரண்டர் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏன் சரண்டர் செய்ய வேண்டும்?

மான்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சரண்டர் செய்யப்படவில்லை. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரிசனலாக்கா எடுத்த முடிவை தாங்கள் கோப்பிலே கையெழுத்துப் போட்டு, அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறீர்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அது எப்போது? 1969 மார்ச்சில் பணம் கொடுக்கப்பட்டது? 1969 நவம்பர் மாதம் உத்தரவு போடுகிறேன். அப்போதும் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால்—1970 மார்ச் 26-ந் தேதி உத்தரவு போடுகிறேன். இன்னும் அந்தப் பணத்தை செலவழிக்கவில்லை என்றால் அந்த அதிகாரி மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? முதலமைச்சரும் கையெழுத்துப் போடுகிறார்; அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த மதியழகனும் கையெழுத்துப் போடுகிறார்; நானும் கையெழுத்துப் போடுகிறேன். 11 மாதங்கள் கழித்து பணத்தை சரண்டர் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள் அதிகாரிகள். ஆனால் உண்மையில் அந்தப் பணம் வேறு திட்டத்திற்குச் செலவு செய்யப்பட்டது. நான் கேட்டபோது, கலெக்டர் பண்டில் இருந்து செலவு செய்யுங்கள் என்று முன்னாள் செயலாளர் ராயப்பா சொன்னார். ஆக கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒதுக்கியப் பணத்தை ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே அங்கே குடி தண்ணீர் கிணறு இருக்கும்போது பக்கத்தில் இன்னொரு கிணறு வெட்டத் தேவையில்லை; ஆகவே, பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் தேக்கங்கள் அமைக்கலாம் என்பதால் என்ன தவறு? ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அப்படிக் கருதுவது தவறு?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: முழுத் தகவல்களையும் தெரிந்துவிட்டு பேசினால் நல்லது. மழை பெய்கிறது, அதனால் கிணறு வெட்ட முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பணம் ஒதுக்கீடு செய்து 4 மாதம் வரை என்ன செய்தார்கள்? அல்லது 6 மாதம் வரை என்ன செய்தார்கள்? அல்லது 7 மாதம் வரை என்ன செய்தார்கள்? 11 மாதம் கழித்து மழை பெய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நவம்பர் மாதம் மழை பெய்யக்கூடிய காலம்தான். 'ட்யூ டு ஹெவி ரெயின்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோப்பைப் படித்துப் பாருங்கள் தெரியும். "நல்ல திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கும் நிதியை செலவழிக்காமல் வைத்திருப்பது குற்றமாகும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதனை வேறு திட்டங்களுக்குச் செலவழிப்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. இதுவும் தடுக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுது இதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்" என்ற குறிப்புடன் கையெழுத்திட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் கீழே முன்னாள் நிதி அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் அதற்குத் தூண போகிறார்கள். இன்றைக்கு உரத்த குரலிலே முதலமைச்சர் சொல்கிறார். அதிகாரிகள் உத்தரவை மீறுகிறார்கள் என்றால் அது என்னுடைய உத்தரவு அல்ல; அவர்கள் என்னுடைய உத்தரவை மீறவில்லை; இந்த நாட்டின் நாயகனை உங்களுடைய உத்தரவை மீறியதாகும்.

மூன்றாவதாக, கடையநல்லூர் சம்பவம் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடையநல்லூரில் டாக்டர் அம்பேத்கார் காலனி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதி. அந்த இடத்தில் மார்க்கெட் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, என்னிடம் அந்தப் பகுதி மக்கள் மகஜர் கொடுத்தார்கள்; கலெக்டரிடம் மகஜர் கொடுத்தார்கள். சுகாதாரத் துறை பரிசீலித்தது. எல்லோரும் அங்கே அந்த மார்க்கெட் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுகாதார இலாகா அதிகாரிகள் அந்த மார்க்கெட் இருக்கக் கூடாது என்று

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

6—6—1973-ல் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அதை ஒத்துக் கொண்ட பின்னால் அதிகாரிகள் உத்தரவு ஜி.ஓ. போடுகிறார்கள். அது மீறப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அந்த உத்தரவுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? உத்தரவு பிறப்பித்த பின்னால் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் அதை மீறுகிறார்கள் என்றால் அதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? மூதலமைச்சர் அதைக் கேட்க வேண்டாமா? என்ன காரணம் என்று கேட்க வேண்டாமா? இல்லை என்றால் ஒன்றைச் சொல்லி விடுங்கள். நாங்கள் ஒன்றைச் சொல்வோம், அதிகாரிகள் ஒன்றைச் செய்வார்கள், அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம்; அதை நாங்கள் கேட்க மாட்டோம்; அரசாங்க ஆணையைப் பார்க்கா தீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் கேட்க நாதி இருக்காது. உங்கள் தர்பார் எதுவரை நடக்குமோ அதுவரை நடக்கட்டும். காலம் வரும்வரை தர்பார் பண்ணுங்கள்; அதற்குப்பின்னால் தானே இறங்கிப் போங்கள்.

6—6—1973-ல் அந்த மார்க்கெட் இருக்கக்கூடாது என்று சுகாதார இலாகா அதிகாரிகள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். திரு. சண்முகம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் மனு கொடுத்தவர். அங்கே இருக்கிற மக்கள் அனைவரும் கையெழுத்திட்டு, எங்கள் பகுதியில் கடை இருக்க வேண்டா மென்று எழுதிக் கொடுத்த பிறகு, சுகாதாரக் கேடு வரும் என்று சுகாதார இலாகாவினர் தெரிவித்த பிறகு, முனிசிபாலிட்டியினர் 'ஆக்ஷன்' விடுகிறார்கள். இவ்வளவு நடந்த பிறகு முனிசிப் பாலிட்டியில் செகரஷன் போடுகிறார்கள் என்றால் அரசாங்க ஆணைக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? அரசாங்க ஆணைக்கு மதிப்பு இல்லை என்றால் அமைச்சர்களுக்கு மதிப்பு இல்லை என்று அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். அப்படியானால் உங்களுக்கு அதி காரம் இருந்து என்ன பயன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கடையநல்லூரியிருந்து அதிகாரிகள் யாரும் உத்தரவு போடவில்லை. கடையம் நகராட்சி மன்றம் ஏற்கெனவே மூன்றாண்டுகளுக்குக் குத்தகை விட்டுவிட் டோம்; இரண்டாண்டு முடிந்துவிட்டது; இன்னும் ஓராண்டு இருக்கிறது; எங்களைக் கலந்துகொள்ளாமல் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகவே, இந்த ஓராண்டு காலத் திற்கு கடை நடத்த அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்களே அல்லாமல் வேறல்ல.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அமைச்சர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் அதிகாரிகள் எப்படி ஜி.ஓ. போட்டார்கள்? எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு செய்த பின்னால்தான், அமைச்சர்களின் உத்தரவின்பேரில்தான் ஜி.ஓ. போடுகிறார்கள். ஜி.ஓ. போட்ட பின்னால் அதைச் செயல்படுத்த வேண்டாமா? நீங்கள் ஒரு உத்தரவைப் போட்ட பிறகு, அதிகாரிகள் மற்றொன்றைச் செய்தால், மக்கள் எதை நம்புவார்கள்? அரசு ஆணையை நம்புவார்களா அல்லது அதிகாரிகள் சொல்வதை நம்புவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு உத்தரவு போடப்பட்ட பிறகு, நகராட்சி மன்றம் கேட்டால் அதை மறுபரிசீலனை செய்வது தப்பா? இப்போது, திருச்சியில் ஒரு தெருவுக்கு சாஸ்திரி தெரு என்று ஜாதிப் பெயரை வைத்திருந்தார்கள். அரசாங்கம் ஜாதிப் பெயர்களைத் தெருவுக்கு வைத்திருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் ஜி. டி. நாயுடு தெரு என்று ஒரு தெருவுக்குப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். நாயுடு என்பது ஜாதிப் பெயர். இதில் நாயுடு என்பதை எடுத்து விட்டால் ஜி. டி. தெரு என்று இருக்கும். ஜி. டி. தெரு என்றால் புரிந்து கொள்வது கஷ்டம். சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பெயர்களுடன் ஜாதிப் பெயரும் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். பிறகு இப்படிப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில பெயர்களுடன் ஜாதிப் பெயரும் இருக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டோம். அதைப்போலவே, இதிலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு அந்தக் குத்தகை நீடிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டோம். அது தவறல்ல.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அந்தப் பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மார்க்கெட் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்; சுகாதார இலாக்கா அதை ஒத்துக்கொண்டது; சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒத்துக்கொண்டார்கள்; அதற்குப் பிறகு ஒரு முனிசிப்பாலிட்டி வேண்டாம் என்று சொல்கிறது என்றால் என்ன பொருள்? உத்தரவை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்; அரசு உத்தரவை மீறி இருக்கிறார்கள் என்றால் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அரிசன மக்களுக்காக இவ்வளவு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ராசிபுரம் அரிசன மக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து, வரதப்ப

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 1974 ஆகஸ்ட் 14

கவுண்டர் என்பவர் மனுக் கொடுத்தார் என்பதற்காக அதை நிறுத்தினீர்களே. அந்த மனுவிலே என்ன எழுதினீர்கள்? I have gone through the file once again too clearly. Further proceedings may be withdrawn. என்று எழுதினீர்கள். இது அரிசன மக்களுக்குச் செய்த நன்மையா, துரோகமா?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அந்தக் கோப்பு முழுவதையும் படித்தால் நல்லது. அங்கே பாதியைப் படித்து, இங்கே பாதியைப் படித்து வாலும் இல்லாமல் தலையும் இல்லாமல் ஒரு முண்டத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு, அதை ஒரு முண்டமாக்கிவிட்டு, என்னையும் ஒரு முண்டமாக்கிவிட வேண்டாம். யார் யார் அதிலே தலையிட்டிருக்கிறார்கள், எத்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வற்புறுத்த விருல் அப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் சில புகார்கள் வந்திருக்கும். என்னுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்லாமல் என்னைத் திசை திருப்ப வேண்டாம்.

முருங்கைப்பள்ளம் என்ற ஒரு ஊர் ஆம்பூரில் இருக்கிறது. அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தில் வாழைத் தோட்டம் வைத்துவிட்டார்கள். அதை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் உத்தரவு போடவில்லையா? நீங்கள் போட்ட உத்தரவை மாற்றலாம். நான் போட்ட உத்தரவு மாற்றக் கூடாது என்ருல் இந்த ஆட்சியில் நாங்கள் எல்லாம் இருக்க முடியாது.

அடுத்ததாக, மற்ருரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நான் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு எங்களுக்காகக் கொடுக்கிற—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக—மலைசாதியினர் நலத்துக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை சம்பந்தமாக நான் இங்கே பலமுறை பேசியிருக்கிறேன், அதைப் பற்றியும் விளக்கமாக நான் இங்கே சொல்ல வேண்டும். இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்பதற்கு ஒரு சான்று—நான் அமைச்சராக இருந்தபோது 1971 மே மாதம் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது மத்திய அரசு சோஷல் வெல்பேர் மினிஸ்டர் திரு. சித்தார்த்த சங்கர்ரே அவர்கள் என்னிடம் சொன்னர்கள். "நாங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற பணத்தை—நான்காவது

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டாண்டுக் காலம் ஆகியும் கூட இன்னும் நீங்கள் சரியாகச் செலவு செய்துகொள்ளவில்லையே—உங்களுக்காக ஒதுக்கிய பணத்தில் இன்னும் 6½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாக வேண்டும். உங்களுக்காக 8½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் அதிலேயே இன்னும் 6½ கோடி செலவு செய்யாது மேலும் பணம் கேட்கிறீர்களே" என்றார். நான் உடனே அதிகாரிகளைக் கேட்டேன், அவர் ஏதோ அதிகப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றார்கள்.

பின்னாலே நான் சென்னை திரும்பியவுடன் கடிதம் வருகிறது, எங்களுக்காக ஒதுக்கிய பணத்தில் செலவழிக்கப்பட்டிருப்பது எவ்வளவு என்பதை பிட்டுப் பிட்டுக் காட்டியதோடு, இன்னும் செலவழிக்கப்படாமல் இருப்பது இவ்வளவு என்றும் எழுதியிருந்தார்கள். நான் அதனை நிதித்துறைக்கு அனுப்பி கணக்குக் கேட்கிறபோது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கு என்று சொல்கிற பணம்.

It is not only for Scheduled Castes and Scheduled Tribes but it is also for Other Backward Classes. என்கிற ஒரு விவரத்தை இங்கேயிருக்கிற நிதித்துறை சொல்கிறது. மத்திய அரசில் இருக்கிற சோஷல் வெல்பார் மினிஸ்டர் என்ன சொல்கிறார். What we mean is only Scheduled Castes and Scheduled Tribes. என்கிறார்கள். திரு. சித்தார்த்த சங்கர் ரேயிடம் இருந்து வந்த கடிதத்திற்கு முதலமைச்சர் என்ன கடிதம் எழுதப் போவதாக—என்னிடம் காட்டினார்கள் என்றால்

In addition to Scheduled Castes and Scheduled Tribes, 52 per cent of the total population of the State belonging to communities which have been declared as backward; the State Plan for welfare of backward classes will naturally have to include programmes for these backward classes also. Many of the programmes envisaged for backward classes relate pre-matric and post matric scholarships.

என்று கணக்கு காட்டுகிறார்கள். இதை அனுப்பினார்களா என்றால் இந்தக் கடிதத்தை அனுப்பவும் இல்லை. 69-70 ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 73 லட்சம், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் 10 லட்சம் பார்வார்டு க்ளாசுக்காக 17 லட்சம், 71-72-ல் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 112 லட்சம்,

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் 17 லட்சம், பாக்வார்டு க்ளாஸ் 114 லட்சம். 1971-72-ல் ஷெட்யூல்ட் காஸ்டு 149 லட்சம், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் 23 லட்சம், பாக்வார்டு க்ளாஸ் 152 லட்சம். இப்படி வரிசையாக எடுத்துப்பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. பாக்வார்டு க்ளாசுக்கு அதிகமாக அந்தப் பணத்தில் இருந்து செலவழிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்தப் பதிலே எழுதிக் காட்டினார்களே, தவிர, அதனை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பவும் இல்லை. 22—1—1973-ல் மத்திய அரசிடம் இருந்து கடிதம் வருகிறது.

Letter. dated 21st July 1973 from Shri B. R. Srinivasan, Under-Secretary, Government of India, Department of Social Welfare " As emphasised by the earlier working groups, the recognised policy of the Central Government is that programmes for other backward classes should be financed by the State Government and should not return part of the plan programme. The expenditure incurred on this programme is not eligible for Central assistance.

இதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், எங்கள் மாநிலத்தில் 52 சதவிகிதம் பின்தங்கியவர்கள் இருக்கிறார்கள், நீங்கள் கொடுக்கிற தொகையை பின்தங்கியவர்களுக்கும் சேர்த்துச் செலவு செய்கிறோம் என்று பதில் கொடுத்த பிறகு மத்திய அரசிடம் இருந்து வந்த தாக்கீது எனக்கு வருகிறது.

This should not be spent for other communities but only for Scheduled Castes and Scheduled Tribes. ஆக, 1971-72, 1972-73, 1973-74-க்கு இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகையில் ரூ. 647.51 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தாக வேண்டும். அவர்கள் ஒதுக்கி யிருக்கிற தொகை 850 லட்சம் ரூபாய்—இந்தக் கணக்கை நான் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு சொன்னது. ஒரு மகாநாட்டில் என்னை வைத்துக்கொண்டு இதனை சித்தார்த்த சங்கர் ரே சொல் கிறார். அங்கே திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் இருக்கிறார். 8½ கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக் கென்றே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை இவர்கள் செலவழிக்கவில்லை. இது அரசியல் சட்டத்திற்கு மீறினது இல்லையா?

1974 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்திய சர்க்கார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கென்று தரவில்லே. ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் அம்மையார் அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1967-ல் இருந்து 1974 வரை அரிசன நலத்துறைக்காக செலவு செய்து வந்திருப்பதை எடுத்துப் பார்த்தாலேயே தெரியும். அரிசன நலத் துறைக்காக 1967-68-ல் ஒதுக்கப்பட்டது 4.60 கோடியாகும். 1973-74-ல் இது 9 கோடியாகியிருந்தது. 1974-75-க்கு 10-16 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரிசன பள்ளி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் இரண்டு லட்சத்து 72 ஆயிரம் என்றால் 73-74-ல் 4 லட்சத்து 78 ஆயிரமாகியிருக்கிறது. அரிசன மாணவ விடுதிகளின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் 412 என்றால் 1973-74-ல் 544 ஆகியிருக்கிறது. விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1967-68-ல் 27 ஆயிரம் என்றால் 1973-74-ல் 34 ஆயிரமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் வரவர உயர்ந்தே இருக்கிறதே தவிர எதுவும் குறையவில்லே.

அவர்களது குற்றச்சாட்டு—மாவட்ட நல அதிகாரிகளே எல்லாம் வயதானவர்களாகப் போட்டு விட்டார்கள். அதனால் அந்த வேலே நடைபெறவில்லே. எப்படி வயதானவர்களேப் போடலாம் என்பதாகும். நான் அதுபற்றி சென்னே அமைச்சர் சாதிக் பாட்சாவை விசாரித்தேன். The following Deputy Collectors may please be posted as District Welfare Officers. என்று 6—9—1973 தேதியிட்டு அம்மையார் அவர்கள் யார் யாரைப் போட வேண்டும். என்று பெயர் அனுப்பினர்களோ அவர்களேத்தான் போட்டதாகச் சொன்னர்கள். அம்மையார் அவர்கள் கொடுத்த பெயர்கள்—இராமநாதன் வயது 52, மனேன்மணி வயது 53, பூச்சியப்பன் வயது 54, தேவராசன் வயது 50. இவர்களேப் போடவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, வயதானவர்களேப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் அறிக்கை கொடுப்பது, இங்கே அதைப் பற்றிப் பேசுவது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாகும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். அம்மையார் அவர்களேயே கேட்ட போது நான்தான் சொன்னேன் என்கிறார்கள்.

நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு செலவு செய்யவில்லே என்கிறார்கள். 1967-68-ல் டோடல் பட்ஜெட் ப்ரொவிஷனில் நம்முடைய மாநில அரசின் செலவு 460 லட்சம். இதில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

சென்ட்ரலி ஸ்பான்சர்டு ஸ்கீம் 35 லட்சம்தான்—இது 7 சதவிகிதம். 1973-74-ல் மாநில அளவில் அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கியிருப்பது 843.53 லட்சம். சென்ட்ரலி ஸ்பான்சர்டு ஸ்கீம் 60 லட்சம்தான்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் கேட்பதெல்லாம் இந்தப் பதிலேயே நீங்கள் சொல்லலாமே. இந்த மன்றத்தில் சொல்கிற பதிலை—மத்திய அரசினிடத்தில் சொல்வதற்கு என்ன? அவர்களிடம் இருந்து வந்த கடிதம் முழுவதையும் படித்துக் காண்பிக்க அவகாசம் இல்லாததால் நான் படிக்கவில்லை.

The programme for welfare of backward classes is implemented in Tamil Nadu as in the rest of the country and includes not only Scheduled Castes and Scheduled Tribes but also other backward sections of the population. In addition to Scheduled Castes and Scheduled Tribes, 52 per cent of the total population of the State belong to communities which have been declared as backward and do our Plan will have to include programmes for these backward classes also. என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பதிலை திட்டக் குழுவினிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அதைத்தான் சொல்கிறேன். திட்டக் குழு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் என்.டி.சி.யில் சண்டை போடவேண்டும், பிரதமரிடம் சண்டை போடவேண்டும். ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்டுக்குக் கொடுக்கப் படுவதைப் போல், பாக்வார்ட் காஸ்ட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நீங்கள் அங்கே வாங்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்பொழுதே பின் தங்கிய மக்களை விட அரிசனங்களுக்கு தமிழ்நாட்டில் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறதா இல்லையா?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இல்லை, இல்லை, இல்லை. அந்தப் பதிலைத்தான் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்கிறேன், 1967-68-லே எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்—ரூ. 475 இலட்சம். இப்பொழுது ரூ. 874 இலட்சம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இல்லை இல்லை,

1974 ஆகஸ்ட் 14] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இல்லையென்று 3 தடவைகள் சொல்லிவிட்டால் அது குறைவாக ஆகிவிடாது. பின்தங்கிய மக்களுக்குச் செய்வதைவிட அரிசனங்களுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இப்பொழுது 1974-ல் பின்தங்கியவர்களுக்கு ரூ. 6½ கோடி. 1967-லே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 4½ கோடி—1974-ல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 6½ கோடி. 1967-லே ரூ. 90 லட்சம் அளிக்கப்பட்ட பின்தங்கியவர்களுக்கு இப்பொழுது, 1974-ம் ஆண்டு 6½ கோடி ஆகியிருக்கும்போது, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 4½ கோடியிலிருந்து 6½ கோடியாகியிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மறுபடியும் தவறான புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லக்கூடாது. ரூ. 10½ கோடியை ரூ. 6½ கோடி என்று சொல்லாதீர்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எனக்குத் தெரியும். நான்தான் பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றிவிட்டுப் போனேன். அப்படி இருந்தாலும் பின்தங்கியவர்களுக்கு ரூ. 90 இலட்சத்திலிருந்து இப்பொழுது ரூ. 6 கோடியாகச் செய்யலாம். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 4 கோடியிலிருந்து இப்பொழுது ரூ. 10 கோடிதான் ஆகும். இது எப்படி ப்ரப்போர்ஷனேட்டாக இருக்கும்? . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழ் நாட்டில் பின்தங்கிய மக்களுடைய ஜனத்தொகை ஏறத்தாழ 2 கோடிக்கு மேல். அரிசன மக்களுடைய ஜனத்தொகை ஏறத்தாழ 1 கோடி.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அதைச் சொல்லுங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? யார் அதிகமோ அது தெரியும். ஆக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகமாக இல்லை. பின்தங்கிய மக்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

நீங்கள் டெப்டி சேர்மேன், பிளானிங் கமிஷனுக்குச் சொன்னதற்கு 22—1—1973-ல் எம்ஃபசைஸ் பண்ணி, அங்கேயிருந்து கடிதம் வருகிறது. This is only for Scheduled Tribes and Scheduled Castes இது எதைக் காட்டுகிறது?

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

இந்திய அரசியல் சட்டம் 329-ஐ எடுத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் போட்ட இராஜமன்னர் குழு, அந்தக் குழுவின் சிபாரிசின் மீது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மதிப்பிற்குரிய மாறனும், செழியனும் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தில் சொன்னபடி 329(2) பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். ஷெட்யூல்ட் டிரைப்ஸ்லுக்கு ஒதுக்குகிற பணத்தை எந்த ஸ்டேட் செலவு செய்யவில்லையோ, அந்த ஸ்டேட் மீது அதிகாரத்தைச் செலுத்தலாம் என்பதுதான் 329(2) வது பிரிவு. எனவே, நீங்கள் இலாவகமாக அந்தச் சட்டப் பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அக்கறையைவிட அதிகமான அக்கறை இந்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கும் என்று யாரும் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அரிசனங்கள் மீது, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் மீது அக்கறை உண்டு, மாநிலங்களுக்கு அரிசனங்கள் மீது அக்கறை இல்லையென்று கூறி, ஜனாதிபதி தன் கையிலே மாநிலங்களது அதிகாரத்தை எடுத்துவிட யாரும் அனுமதிக்க முடியாது. அந்தத் தீர்மானத்தில், மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தில் அம்மையார் அவர்களும் ஆதரித்துக் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள் . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மேலெழுந்தவாரியாக அரிசனங்கள் மீது ஏதோ மாநில அரசாங்கத்திற்குத்தான் அக்கறை இருக்கிறது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அக்கறையில்லையென்று சொல்வது முற்றிலும் புறம்பானது, நாடு ஒத்துக் கொள்ளாது. நாட்டின் பல பாகங்களிலே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்கும் என்றுதான் அந்த ஷரத்தை மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசுக்கு அக்கறை இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது, மத்திய அரசைப் போலவே மாநில அரசுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்கள் இதுவரை 50 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் அவர்களுக்குத் தேவையென்று தெரிவிப்பார்களா?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அந்த 50 நிமிடத்தில், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 30 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். எனவே, இன்னும் அதிக நேரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் 15 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மத்திய அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று சில பாதுகாப்புகள் கொடுத்திருக்கிறது. டிராக்டிவ் பிரின்சிபில்ஸ் 46-ன்படி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சில சலுகைகள் தரவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிற வகையில் மாநில அரசாங்கம் ஒதுக்குகிற பணத்தைத் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது மலைச்சாதியினருக்குச் செலவு செய்யவில்லை என்று சொன்னால் ஜனாதிபதி தலையிட்டு, அந்த அரசைக் கவிழ்க்கவோ, அல்லது கலைக்கவோ அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். நானும் உங்களோடு, இரண்டு நாள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும், இரவு 12 மணி வரையிலிருந்து, அதை எடுக்காதீர்கள் என்று வாதாடினேன். ஆனால், பின்னர் அதை ஒத்துக்கொண்டேன் வேறு வழியில்லாமல், அங்கே இருந்த காரணத்தால், அரசுக்காக நாம் அல்ல. மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கத்தான் அரசு இருக்கிறது. மக்களைக் காப்பாற்றித்தான் நான் ஆள வந்தேனே தவிர, அரசைக் காப்பாற்ற நான் வரவில்லை. அன்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டப்படி, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி எங்களது உரிமைகள் பாதுகாக்கப் படவேண்டும். அவை தூக்கி எறியப்பட்டு, அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் ஜி.ஓ. போட்டு, அதற்கு அரசு வக்காலத்து வாங்குகிறது, வாங்குகிறார்கள் என்றால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசுமீது நம்பிக்கை வைக்கமாட்டார்கள்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

ஒருசில சம்பவங்களை வேண்டுமானால் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். என்னுடைய வாதத்திற்குப் பக்கபலமாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் அவர்களை வாழ்த்தாது, வாழ்த்தாது அன்று, டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் எதற்காகப் போராடினார்களோ, அவர் எழுதிவைத்த இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்காகத்தான் நான் போராடினேன். அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 16 சத விகிதம் வாய்ப்பு தரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த 16 சத விகிதத்தைப் பாதுகாக்க ஒரு ஹைலெவல் கமிட்டி போடப்பட்டது. அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைவர். நான் அதன் செயலாளர். நானும் 7 ஆண்டுகளாக அமைச்சராக இருந்தேனே தவிர, ஒரு நாளும் அது கூடவில்லை. கூட்ட வேண்டும், கூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டேன். முதலமைச்சர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. பாக்வார்ட் கிளாசஸ் தனியாக மாறிய பிறகு, 16 சத விகிதம் என்பது 18 சத விகிதம் ஆக்கப்பட்டது. ஆனால், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 25 சத விகிதமாக இருந்தது 31 சத விகிதம் ஆகியது. இதன் விளைவாக, பின்தங்கிய மக்களுக்கு 49 சத விகிதமாக ஆகிவிட்டது. 16 சத விகிதத்தில் ப்ரமோஷன் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டு காலம் லாப்சிங் பீரியட் இருந்தது. ஒரு இலாகாவிலே ஒருவர் கிடைக்கவில்லையென்றால், அடுத்த ஆண்டு வருகிறாரா என்று பார்ப்போம், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு பார்ப்போம். எப்படியாவது பார்த்தாக வேண்டுமென்று யாரையெல்லாம் வசைபாடிக் கொண்டிருந்தோமோ, அந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இரண்டு ஆண்டுகாலம் இடைவெளி விட்டார்கள். ஆனால், நீங்கள் வந்தபிறகு, 16-ஐ 18 ஆக 25-ஐ, 31 ஆக ஆக்கிவிட்டு, 49-க்கு மேலே கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, இரண்டு வருஷம் லாப்சிங் பீரியட் கூடாது என்று சொன்னீர்கள். இரண்டு ஆண்டு காலம் லாப்சிங் பீரியட் வைக்கலாமென்று சொன்னால், தாழ்த்தப்பட்ட இந்தச் சமுதாயத்தினருக்கு ப்ரமோஷன் கிடைக்கவில்லையென்றால், ஒன்று சீனியாரிட்டியை ரிலாக்ஸ் பண்ணுங்கள் அல்லது எஜை ரிலாக்ஸ் பண்ணுங்கள், குவாலிஃபி கேஷனை ரிசாக்ஸ் பண்ணுங்கள். ஒன்று தாழ்த்தப்பட்டவன்,

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

ஒன்று பிற்படுத்தப்பட்டவன், ஒன்று முற்போக்கு இனத்தவன். எனவே, இரண்டு ஆண்டு கமிட்டியின் சிபார்சு மீது நீங்கள் சட்டம் தயாரித்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். ஆனால், அமைச்சரவையிலே 19—2—1972-லே அது ஒத்துக்கொள்ளாமல் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பதினெட்டு சத விகிதம் அரசுக் கல்லூரிகளில் இடம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரசாங்கக் கடனைத் தருகின்ற டிட்கோ நிறுவனம்—தனியார் நடத்துகிற கல்லூரிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சத விகிதம் இடம் கொடுப்பதுபோல்—அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிற நிறுவனங்களில் 18 சத விகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரிசர்வேஷன் ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

It is a dangerous suggestion என்றார்கள். அவன் எப்படியோ கடன் போட்டு நடத்துகிறான். அதில் போய் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்குவதா? ஏன் ஒதுக்குவது? என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரி ரிசர்வேஷனுக்குச் சொல்லும்போது அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிற நிறுவனங்களில், அதுவும் எலிஜிபிள் கான்டிடேட்சுக்கு கொடுக்கச் சொல்கிறோம். எங்கோ தெருவிலே போகிறவனுக்கா வேலை கேட்கிறோம். படித்து, எலிஜிபிளாக இருப்பவனுக்கு 18 சத விகிதம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடாதா? அதைக் கொண்டு வந்தவுடனே காபினெட்டிலே எதையுமே சொல்லவில்லையென்று சொன்னார்கள்; கூடாது என்றார்கள். ஒத்துக்கொண்டோம், வெளியே வந்து விட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உங்களுக்கு மனம் புண்பட்டது அப்பொழுதெல்லாம் இல்லை. உங்களுக்கு எப்பொழுது மனம் புண்பட்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எப்பொழுது என்று சொல்கிறேன். நீங்கள் அப்பொழுது மனம் புண்பட்டிருந்தால் அப்பொழுதே விலகி இருக்கலாம். அப்பொழுதெல்லாம் விலகவில்லை. ஓரகடத்திற்கு ரூ. 50,000 விடுதிக்கு வேண்டுமென்று கேட்டீர்கள். அது இல்லை என்றவுடன் நீங்கள் இங்கே பேசினீர்கள். நீங்கள் கேட்டதற்கு அந்தப் ப்ரொவிஷனே கிடையாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டது.

[டாக்டர் கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 14

19 ஆம் தேதி. 21 ஆம் தேதி அதிகாரிகளைக் கண்டித்து இங்கே பேசினீர்கள். நீங்கள் மனம் புண்பட ஆரம்பமானது இதிலே தானே தவிர வேறல்ல.

1965-லே இப்படியிருந்தது, 1967-லே அப்படியிருந்தது, 1971-லே அப்படியிருந்தது என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். அப்பொழுதே அரிசனங்களுக்காகப் போராடி வெளியேறி இருக்கலாம். அப்பொழுதெல்லாம் வெளியேறவில்லை. ஓரகடத்திற்கு ரூ. 50,000 கேட்டு, முதலமைச்சர்—நான்—முடியாது என்று அறிவித்த பிறகு 21 ஆம் தேதி நீங்கள் சட்ட சபையிலே பேசினீர்கள். அதுதான் நீங்கள் வெளியேறியிதற்கு அத்தியாவசியமான காரணம்.

(பிற்பகல் 12-30)

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இதை முதலமைச்சர் பேசுகிறார் என்றால் நிச்சயமாக பொது மக்கள் அதைக் கேட்டுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓரகடத்திலே நான் வீடு கட்டிக்கொள்ளவா கேட்டேன்? என் மகனுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ளவா கேட்டேன்? என் மகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ளவா கேட்டேன்? எந்த பேரறிஞர் அண்ணாவின் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்து கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று சொல்கிறீர்களோ அந்த அறிஞர் அண்ணாவின் பெயரில் ஒரு அனாதை இல்லம் இந்த தமிழகத்திலே இருக்கிறதா? அறிஞர் அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்த நீங்கள் அவருடைய பெயராலே ஒரு இல்லத்தை—நீங்கள் ஹாண்டிகாப்டு, பின்தங்கியவர்கள், ஏழை எளியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், அனாதைகள், கண் இழந்தவர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னீர்களே—அதிலே ஏதாவது ஒன்றிற்கு அண்ணா அவர்களின் பெயர் இருக்கிறதா சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். வேறு எங்காவது இருக்கிறதா? ஓரகடத்தில் அதற்குத்தானே ரூ. 50 ஆயிரம் கேட்டேன். அது உங்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ரிஜிஸ்டர்டு சொசைடி, உங்கள் ஆட்சியிலே உள்ள அதிகாரிகள் பார்த்துவிட்டு நேர்மையானது என்று சொன்னது, அதற்குத்தானே நான் கேட்டேன், வேறு யாருக்காகக் கேட்டேன்? காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்துகின்ற நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கவில்லையா? ஊர் பேர் தெரியாத

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

எத்தனையோ பேர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு கட்டடம் கட்ட உதவி கொடுக்கவில்லையா? அதற்காகத்தானே நான் கேட்டேன். நான் அமைச்சராக ஏழாண்டுக் காலம் இருந்திருக்கிறேன், ஊர் பேர் தெரியாத எத்தனையோ பேர்கள் வந்து கேட்டார்கள், கொடுக்கவில்லையா? ஆனால் அண்ணாவின் பெயரால் ஓரகடத்திலே கட்டுவதற்கு வேண்டுமென்று கேட்டால் இல்லை என்று சொன்னீர்கள். நான் சின்னஞ்சிறு வயது முதல் முதலமைச்சர் அவர்களோடு வளர்ந்தவள், அரசியலைத் தெரிந்தவள், ஏன் நீங்கள் இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள், இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு இவ்வளவு கேவலமான வாதத்தைக் கூறுகிறீர்கள்? சமூக நலத் துறைக்கு நான் பொறுப்பேற்றிருந்தபோது ஊர் பேர் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் என்னிடம் வருவார்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லையா, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொடுத்தோம், அப்போது ஏன் ஒத்துக்கொண்டீர்கள். யார் யாருக்கு எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், ஏதோ நான் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஏதோ காங்கிரஸ்காரர் களுக்குக் கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். யார், யாருக்குக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஏதாவது ரகசியமான உத்திரவு இருக்கிறதா? மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமே தவிர, கட்சிக்குச் செய்தோம் என்பது அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லோருக்கும் சேர்த்துத்தான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், அதை வைத்துக்கொண்டு கட்சி என்று பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு முறைதவறி, கொடுக்கத்தகாத வகையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொல்ல வேண்டும்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கட்சியல்ல, கட்சியினரால் நடத்தப்படும் ஸ்தாபனங்கள் என்றுதான் சொன்னேன், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் அல்ல.

[1974 ஆகஸ்ட் 14

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய விவரங்களை பழைய அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், அம்மையார் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்தை, பிரச்னையை தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பிரச்னையை,—யாராவது ஓஹோ என்று சொல்வது, நான் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றபோது யார் கத்துவது . . . (கூச்சல், குழப்பம்) . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: யார் சொல்லியிருந்தாலும் நான் கண்டிக்கிறேன், நீங்கள் கண்டிக்கக்கூடாது. நீங்களே கண்டித்தால் அவையினுடைய ஒழுங்கு மீறப்பட்டுவிடும். என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அதைச் சொல்லுங்கள்.

(ஒரே நேரத்தில் திரு. கோவை செழியன், திரு. எஸ். முருகையன் எழுந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.)

திரு. எஸ். முருகையன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன, அதைச் சொன்னால் பரவாயில்லை . . .

திரு. கோவை செழியன்: எனக்குத் தெரியும், சொல்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. கோவை செழியன் பேசுவது சரியல்ல, உட்காருங்கள் . . .

(திரு. மு. வேதாசலம், திரு. மே. சி. தூயமணி, திரு. க. மு. இராசகோபால், திரு. ஈரோடு சின்னசாமி ஆகியோர் எழுந்து நின்றனர்.)

திரு. கோவை செழியன்: நான் பேசும்பொழுது . . . (கூச்சல், குழப்பம்) . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. வேதாசலம் உட்காருங்கள், திரு. தூயமணி உட்காருங்கள், திரு. சின்னசாமி உட்காருங்கள், திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்பதைச் சொல்லட்டும். திசை திருப்பிப்

1974 ஆகஸ்ட் 14]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

போக வேண்டியதில்லை. திரு. கோவை செழியன் (திரு. கோவை செழியன் எழவில்லை) அம்மையார் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எனக்காக நான் கேட்கவில்லை. ஒரு பொது நிறுவனத்திற்காகத்தான் கேட்டேன். பல நன்மைகளைச் செய்ய இருக்கிற நிறுவனம், கட்டட வேலைக்காகக் கேட்டேன். கொடுக்கவில்லை. இதை வைத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரியான வாதம் அல்ல. கான்ஸ்டிட்யூஷனில் 335 ஆர்டிகிள்படி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

The claims of the members of the Scheduled Castes ond Scheduled Tribes should be taken into consideratidn consistently with the maintenance of efficiency of administration in the making of appointments to services and posts in connection with the affairs of the Union or of State.

என்று இருக்கிறது. எனவே ஒரு கன்சிஸ்டன்சிட் மெயின்டெய்ன் ஆகி இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு நான் ஒரு உத்திரவைப் போட்டேன். டிட்கோ, சிட்கோ போன்ற பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன, அதிலே அரிசன நலத் துறை இயக்குநரும் போய் உட்காரலாம், Handloom Board, Textile Corporation, Steel Plant, Electricity Board இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவற்றில் அரிசன நலத் துறை இயக்குநரும் இடம்பெற வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டேன். கன்சிஸ்டன்சி இருக்கிறதா, குவாலிபிகேஷன் இருக்கிறதா, ஸ்டாண்டர்டு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு— தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கிடையாது என்று மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக வாதாட நலத் துறை இயக்குநர் இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னேன். நான் முட்டாள்தனமாக உத்திரவு போட்டிருக்கலாம். ஆனால் என்ன செய்யவேண்டும் முதலமைச்சர் அவர்கள்? காபினெட்டிலே வைத்து டிஸ்கஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும். இல்லை, என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கு எல்லாம் ஊர்வலம் போகிறது. அதை

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 14

யார் யார் எதிர்த்தார்கள் என்றால், புட் செக்ரட்டரி, ஆர்.டி.எல்.ஏ. செக்ரட்டரி, அக்ரிகல்சர் செக்கரட்டரி, ஹோம் செக்ரட்டரி, டிரான்ஸ்போர்ட் செக்ரட்டரி, டூரிசம் டிபார்ட்மென்ட் செக்கரட்டரி, ரெவின்யூ, இண்டஸ்ட்ரீஸ் செக்கரட்டரி ஆகியோர் எல்லாம் எதிர்த்தாலும், ஹவுசிங் செக்ரட்டரி, சமீபத்திலே மறைந்த என் இரத்தம் போன்ற திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஆதரித்தார்கள், அவருக்குத் துணையாக பி.டபிள்யு.டி. செக்ரட்டரி பத்மநாபன் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் சிப் செக்ரட்டரி அவர்கள், எல்லோரும் எதிர்க்கிறார்கள், ஆகவே நானும் எதிர்க்கிறேன் என்றார்கள். நான் துடித்துப்போய் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்கிறேன், ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு, ஸ்டேட் ஹவுசிங் போர்ட் இவற்றில் எல்லாம் அரிசன நலத் துறை இயக்குநர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவற்றிலேயும் உட்கார்ந்தால் என்ன என்று கேட்டேன். அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, நானும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கையெழுத்துப் போட்டு விட்டார்கள். நான் வேறு எங்கே போவது? யாரிடத்திலே மன்றாடுவது? வேறு வழியில்லாமல் நானும் ஒப்புக்கொண்டேன். எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இந்த ஆட்சியிலே ஏற்படும் என்று நான் நினைக்க முடியும்? இவைகளைத்தான் நான் போராடிக் கேட்டது, இவைகளினால்தான் என்மீது அவர்களுக்கு காழ்ப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

ஓரகடத்திற்கு 50,000 ரூபாய் என்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? அது அல்ல காரணம், ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நான் கொண்டுவரும்பொழுது அமைச்சரவையிலேயிருந்து அதை நீக்கி விடுகிறார்கள்.

அரிஜன வெல்ஃபேர் இலக்காவிலே நாங்கள் கூடை முடைதல், பாய் பின்னுதல் போன்றவற்றைச் செய்கிறோம். நாங்கள் செய்யும் அந்தச் சாமான்களை மற்ற இலாக்காக்களிலிருந்து விற்பனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், சீனியாரிட்டி ஜெயில் டிபார்ட்மெண்ட், அதற்கடுத்தபடியாகத்தான் இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட் என்று. இப்படி ஜெயில் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும், இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும் சாமான்களை மற்ற இலாக்காக்கள் வாங்கினால் ஏழை

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

அரிசன நல இலாக்காவிலே செய்யப்படும் சாமான்களை யார் வாங்குவது? வேறு யாரும்கூட வாங்க வேண்டாம், எங்கள் இலாக்காவிலேயே நடக்கும் இல்லங்கள், விடுதிகள் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு பாய் வேண்டும், அதற்கு நாங்கள் முடையும் அந்தப் பாய்களையே வாங்கிக்கொள்கிறோம், எங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மேசை நாற்காலிகள் வேண்டும், அவைகளையும் நாங்கள் இங்கிருந்து வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அம்மையார் அவர்கள் உணர்ச்சிவயப்பட்டு ஜாதியின்மேல் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு இருப்பதைப்போல் சொல்லி வருகிறார்கள். அது அந்தச் சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. இப்பொழுது அவர்கள் சொன்ன பிரச்னை நாமே சிந்திக்கக் கூடிய ஒன்றுதான். சில அமைப்புகளை அரசாங்கமே தன்னுடைய சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு நடத்துகிறது. சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது. இதில் எந்த அமைப்புக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்று முடிவெடுக்கும் நேரத்தில் அரசாங்கமே சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு நடத்தும் அமைப்புகளில் செய்யப்படும் உற்பத்தியில் அரசாங்கத்தின் தேவைக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக கடன் கொடுத்து அரசாங்கம் உதவுகின்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு, அரிஜன் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியோ அல்லது வேறு கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியோ உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு இரண்டாவது ப்ரிஃபரென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதில் ஒன்றும் பிரச்னை இல்லை. அரசாங்கத்தின் பணம் போட்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே தவிர, இதிலே ஜாதியைப் புகுத்துவது நல்லதல்ல.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் ஜாதியைப் புகுத்தவில்லை. எதற்கும் அரசாங்கப் பணத்தைத்தான் போடுகிறோம். நலத் துறையில் செய்யப்படும் இதற்கும் அரசாங்கப் பணம்தான்.

[1974 ஆகஸ்ட் 14

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நலத் துறை அல்ல, நலத் துறையின் கீழுள்ள கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்து உதவுகிறது. ஜெயில் டிபார்ட்மெண்ட் போல் இன்னும் மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களில் அரசாங்கமே நேரடியாகப் பணம் போட்டு உற்பத்தி செய்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் என்ன சொன்னேன்? வேறு இலாக்காக்களுக்கு வாங்கிக்கொள்ளாவிட்டாலும் எங்கள் இலாக்காவிலே வாங்கிக்கொள்வதற்கு, நலத் துறை நடத்தும் பள்ளி, விடுதி ஆகியவைகளுக்கு பாய் வாங்குகிறோம், மரச் சாமான்களோ வாங்குகிறோம் அதையாவது வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் அதைக்கூட ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அப்படியானால் அரிசன காட்டேஜ்களில் செய்யப்படும் இந்தச் சாமான்கள் எங்கே விலை போவது? இப்படிச் செய்துவிட்டு கடைசியில் லாபம் இல்லை என்று சொல்லி மூடிவிடுவது. நான் ஜாதிக்காகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் ஜாதி என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த ஈர உணர்வு உங்களிடத்திலே இல்லையே என்றுதான் சொல்கிறேன். கோவாப்பரேட்டிவ் மூலம் நலத் துறையில் காரியங்கள் நடத்தப்பட்டன. கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டீஸ் ஆக்ட்-இல் செக்ஷன் 62-ன்படி விகிதாசாரத்தை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதுமட்டுமல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் அதிகமாகி விட்டது, ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சூப்பரெண்டெண்ட் சம்பளத்தையும் இந்த சொசைட்டிதான் கொடுக்க வேண்டும், மானேஜர் சம்பளத்தையும் சொசைட்டிதான் கொடுக்க வேண்டும், மற்றும் லீவ் சாலரியும் கொடுக்க வேண்டும், ரிடையர் ஆனதற்குப் பிறகும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இத்தனையும் கொடுத்தபிறகு நலத் துறையின் கீழ் நடக்கும் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளில் என்ன லாபம் வரும்? அப்படிப்பட்ட சொசைட்டி இருக்க வேண்டாம். ஊரிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக சொசைட்டி என்று சொல்வதற்காக இருக்க வேண்டுமா? அதற்காவது எக்செம்ஷன் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். வெளியிலேயிருந்து ஆட்களோ எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னேன். இலாக்காவிலேயிருந்து அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்கு 600 ரூபாய்,

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

700 ரூபாய் என்று சம்பளம் கொடுத்து, லீவ் சாலரி, பென்ஷன் எல்லாம் கொடுப்பது என்றால் இத்தனையும் கொடுத்த பிறகு அரிசன நலத் துறையினால் நடத்தப்படும் சொசைட்டிகள் எப்படி இலாபகரமாக நடக்கும்? ஆகவே, எக்செம்ஷன் வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதுவும் அமைச்சரவையில் விடுபட்டுப் போகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு சங்க 62 ஆவது விதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது, ஏற்கனவே பலருக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதால் ஏதோ 62 ஆவது விதியைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுதே விளக்கம் சொல்லப்பட்டது. 62 ஆவது விதி என்பது உங்களுக்கு எல்லாச் செலவும் போக மீதி இலாபம் இருந்தால்தான் பிரிக்க வேண்டுமே தவிர, இலாபம் இல்லையென்றால் அரிசன நல இலாக்காவிலேயிருந்து ஒரு காசுகூட கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று விளக்கப்பட்டது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எங்கே இலாபம்? உங்களுடைய இலாக்காவிலேயிருந்து போடும் அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதைவிட, நாங்களே போடுவது என்றால் 150 ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலிருக்கும் படித்த பட்ட தாரிகளை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டால் இலாபம் இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இலாபம் இல்லை யென்றால் 62 என்ற விதி அமலுக்கே வராது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இலாபம் இல்லாததால்தான் சொல்கிறேன். இலாபம் இல்லாமல் ஏன் சொசைட்டிகள் இருக்க வேண்டும்? அதற்காக ஏன் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும்? டக்களை ஏமாற்றுவதற்காகவா? இலாபமாக நடத்துவதற்குத் தான் எக்செம்ஷன் கேட்டேன், அதைக் கொடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இலாபகரமாக இல்லையென்றால் எக்செம்ஷன் என்று கேட்டால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இவர்களை சீக்கிரம் முடிக்கவிட்டால் நல்லது.

[1974 ஆகஸ்ட் 14

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: இலாபம் இருந்தால்தான் பிரிக்க வேண்டும். ஒரு பகுதி எஜமேஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இலாபம் இருந்தால்தான். இல்லையென்றால், ஒரு சொசைட்டியில், ஒரு சங்கத்தில், கூட்டுறவுக் கழகத்தில் இலாபத்தைப் பிரிக்கும் காரியமே இல்லை, ஒரு காசுகூட கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இலாபம் வராததற்குக் காரணம் உங்கள் சட்டம், கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டீஸ் ஆக்ட் செக்ஷன் 62-ஐ நீக்குங்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் போட்டு, அதிகாரிகளைப் போட்டு, 600 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இலாபத்தில் எப்படி நடக்கும்? எனவே, ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலித்து இலாபமா, நஷ்டமா என்று பார்த்து இலாபமாக இருந்தால் நடத்த வேண்டுமே தவிர இலாபமே இல்லாமல் நஷ்டத்தில் ஓடுவதற்கு அரசாங்கப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறோம் என்றால் அதற்கு நானும் ஒரு மந்திரி, கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்வதற்கு நான் இருக்கிறேன் என்பதற்காகவா இருக்க வேண்டும்?

காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீசை எடுத்துக்கொண்டால், வெள்ளாடு என்ற இடத்தில் இப்படிப்பட்ட கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டியிலே இருக்கும் தலைவர் வேறொரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். செங்கல் சூளையை வைத்து அவர் பீடு கட்டிக் கொண்டார். தனுஷ்கோடி என்று ஒரு உறுப்பினர் இங்கே இருந்தாரே அவருக்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை. பெயர்தான் அரிசன் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டியே தவிர அரிசனங்களுக்கு நன்மையில்லை. கொள்ளையடிப்பது தான் அடிக்கிறார்கள், அதை அரிசனங்களே அடிக்கட்டுமே என்ற கருத்தில் சொன்னேன். அதை அதிகாரிகள் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. இவைகளையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்பதற்காக என் மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு என்னை நீக்கிவிட்டதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை.

ஒன்றை மட்டும் நான் வருத்தத்தோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் இருவருக்கும் ஒரே வயது, அரசியலில் நான் புகுந்தபொழுதுகூட இருவருக்கும் ஏறத்தாழ ஒரே வயது இருக்கலாம். நீங்கள் எவ்வளவு

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

தியாகம் செய்திர்களோ அதைப்போலவே நானும் செய்திருக்கிறேன். நீங்கள் வசதியாக வாழ்ந்திருக்கலாம். அந்த வசதி எனக்கு இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். என்னுடைய வீட்டைக் காலி செய்யச் சொன்னீர்கள். எத்தனை அமைச்சர்கள் பதவி போனபிறகும் அரசாங்க வீடுகளில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இருக்கும்பொழுதே சாமான்களை எடுப்பதா? இதைச் செய்த நீங்கள் இன்னும் என்ன செய்யமாட்டீர்கள்? யாருக்கு என்ன துரோகம் செய்ய மாட்டீர்கள்? சாமானை எடுத்தீர்கள். நானே வீட்டைக் காலி செய்கிறேன்.

என்னுடைய சொந்த வீட்டில் இருப்பவனைக் காலி செய்யச் சொன்னேன். அவனும் ஒத்துக்கொண்டான். பிறகு அவன் போக மறுக்கிறான். அவன் தனிப்பட்ட முறையில் வேண்டுமானால் மறுக்கட்டும், அப்பொழுது நீங்கள் சொன்னதுமாதிரி வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகிறேன், நான்கு ஆண்டுகள் ஆனாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அவன் விடுகின்ற அறிக்கையானது முதலமைச்சருடைய பத்திரிகையான முரசொலியில் ஏன் வருகிறது? போலீசார் தருகின்ற விளக்கம் என்று வேண்டுமானால் முதலமைச்சரின் பத்திரிகையில் போடட்டும், விளக்கம் தருகிறார்கள் என்று அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். குடித்தனக்காரனுடைய விளக்கம் என்று வந்ததால்தான் இதை நான் சொல்கிறேன். எனக்கு பெரம்பூரிலே வீடு இருக்கிறது, அண்ணா நகரிலே வீடு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நிரூபிக்க முடியுமா? இதை எல்லாம் வெளியில் பேசினால் எங்கேயோ கேட்டு எங்கேயோ விட்டு விடுகின்றீர்கள். பெரம்பூரில் வீடு, அண்ணா நகரில் வீடு என்றால் அதை நிரூபிக்க முடியுமா?

எனக்கிருக்கிற வீடு கீழ்ப்பாக்கத்திலே இருப்பதுதான், அதுவும் ஹவசிங் போர்டில் இருப்பது, 28,000 ரூபாய் கடன் இருக்கிறது. கொடுத்த பணத்தையெல்லாம் வட்டிக்கே எடுத்துக் கொண்டார்களே தவிர முதலுக்காக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அது அந்த இலாக்காவிலே நடக்கும் அழகான ஊழல், அது எப்படியோ எனக்குத் தெரியாது, கடன் 28,000 ரூபாய் இருக்கிறது. நானும் போக முடியவில்லை. அவன் விடுகின்ற அறிக்கை முரசொலியில் வருகிறது. இப்பொழுது போக மறுக்கிறான். தமிழனா? பரவாயில்லை. நான் வேண்டாத தமிழச்சி . . .

[1974 ஆகஸ்ட் 14

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழன் அல்லாத அவருக்கு ஏன் வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுத்தீர்கள்?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: வாடகைக்கு விட்டேன். பஞ்ச புத்தி, யார் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று விட்டு விட்டேன். இப்போது போக முடியவில்லை. இன்னும் பஞ்சத்தனத்திலேதான் இருக்கிறேன்.

என் மகன் கடை வைத்திருக்கிறான். படிக்கவில்லை. நான் காலம் பூராவும் வெளியே சுற்றினேனே தவிர, வீட்டைப் பார்க்கவில்லை. என் பிள்ளை பி.ஏ., எம்.ஏ., படிக்கவில்லை. நான் பெண். நான் வீட்டிலே இருந்திருந்தால் அவர்கள் பட்டதாரிகளாக ஆகி இருப்பார்கள். பெரிய பதவிகளிலே இருந்திருப்பார்கள். நான் வீட்டை மறந்தேன்; பிள்ளைகளை மறந்தேன். அவர்கள் படிக்கவில்லை. என் மகன் கடன்பட்டு ஒரு ரேடியோ கடை வைத்திருக்கிறான். அந்தக் கடையைச் சூறையாடினார்கள். * *

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் * * என்று சொல்வது சபைக் குறிப்பில் ஏறுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல; நாகரிகம் அல்ல. அது சம்பந்தப் பட்ட அத்தனை வார்த்தைகளையும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தொடர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுவரை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அந்தக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள், தரம் தாழ்ந்து நடந்த அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் சபைக்குறிப்பி லிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கு அமைச்சரவையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதற்கு என் மீது சுமத்திய குற்றச்சாட்டு சரியானது அல்ல, ஜனநாயகத்திற்கு விரோத

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திருமதி சக்தியவாணிமுத்து]

மானது. பாராளுமன்ற முறைக்கு விரோதமானது. சரியான தீர்ப்பு அல்ல. நான் சட்டப்படி எனது கடமையை ஆற்றினேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்காக எடுக்கிற முயற்சிகளை எல்லாம் சிதைவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையும், அரசும் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று தட்டிக் கேட்டதன் விளைவு, மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டைச் சரியாகச் செலவழிக்கவில்லை என்று தட்டிக் கேட்டதன் விளைவு, அதிகாரிகள் அமைச்சரின் உத்தரவுக்கு மாறுகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைத் தட்டிக் கேட்டதன் விளைவு நான் அமைச்சரவையிலிருந்து நீக்கப்பட்டேன். இத்தனையும் இந்த அரசின் ஒழுங்கீனங்கள். இப்படிப்பட்ட அரசு இருக்கக்கூடாது, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். நமது மாநிலம் உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலம். படியரிசித் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டபோது உணவு உற்பத்தி இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது 20 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. அப்படி இருப்பினும் எங்கு பார்த்தாலும் உணவுப் பற்றாக்குறை. கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு. இதற்கு என்ன காரணம்? இந்த அரசாங்கத்தின் ஸ்திரமற்ற கொள்கை, விபரீதமான உத்தரவு, முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியது ஆகும்.

தமிழகத்திலே விளைந்த உணவுப் பொருள்களின் பெரும்பகுதி அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கடத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது நான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இந்தக் கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு உதவிட வேண்டுமென்ற முறையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கூட கள்ளக் கடத்தல் நடைபெறுகிறது, அது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினேன். அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு ஒருசில வியாபாரிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

உதாரணமாக, 4—8—1973-ம் தேதி அன்று நடந்த விவாதத்திலே மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கம்பத்திலே பர்மிட்டுடன் வந்த லாரியை மறித்ததாகவும் அதற்காக சர்வ கட்சி உறுப்பினர்களும் வருத்தம் தெரிவித்ததாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இது வருந்தத்தக்கது, கண்டிக்கத்தக்கது என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று 4—8—1973-ம் தேதி அன்று பேரவையில் பேசினார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, நான்கு தினங்கள் கழித்து நான் இந்தப் பேரவையில் பேசும்போது அன்று நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி விளக்கமாகப் பேசினேன். லாரிகளை நிறுத்தி சர்வ கட்சியினரும் பொதுமக்களும் பர்மிட் இருக்கின்றதா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பர்மிட் இல்லை, பின்னால் வருபவர்களிடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த லாரி பர்மிட் இல்லாமலே போயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி 8—8—1973-ம் தேதி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்போது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். 10—8—1973-ம் தேதி அன்று நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலிலும் என்னுடைய குற்றச்சாட்டுக்களை மறுக்கவில்லை.

இதை நான் சொல்லக் காரணம் அன்று அந்தச் சோதனைச் சாவடிகளில் தவறு செய்த ஒரு சில செவன்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அந்த வியாபாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது.

(பிற்பகல் 1.00)

இரண்டாவதாக, தமிழ்நாட்டில் நிலவும் அரிசிப் பிரச்னைக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான், மாநில அரசு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். 10—8—1973-ம் தேதி அன்று நடந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தின்போது திட்டக் குழு துணைத் தலைவர் அவர்கள்—நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்று முன்மொழிந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை தயவு செய்து பரிசீலிக்க வேண்டுகிறேன். அவர்கள் அந்த உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கை வர்த்தக சூதாடிகளுக்கும், பதுக்கல்காரர்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. கே. பி. கோபால்]

களுக்கும், கடத்தல்காரர்களுக்கும் உதவி செய்வதாக இருக்கிறது. மத்திய அரசை நான் கண்டிக்கிறேன் என்று கூறிவிட்டு அதனால் நம் பொறுப்பை தட்டிக்கழிக்க முடியாது. இந்த மாதில அரசுக்குப் பொறுப்பில்லை என்ற வாதத்தை நான் முற்றிலும் நிராகரிக்கிறேன், அந்தக் கொள்கையை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கூறியிருக்கிறேன். அப்போது 35 லட்சம் டன் உற்பத்தி இருக்கும்போது அரசாங்கம் 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தது. இப்போது 55 லட்சம் டன் உற்பத்தி இருக்கும்போது ஏன் அரசாங்கம் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யாமல் மைல் மில்காரர்கள்மூலம், வியாபாரிகள்மூலம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்? அரிசிப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் எடுக்கிற கொள்கை அமைச்சருக்குத் தெரிந்து எடுக்கப்படுகிறதா அல்லது அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் எடுக்கப்படுகிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கொள்கையைப்பற்றித் தெரியாமல் அமைச்சர் பணியாற்றுகிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்ட அளவில்கூட இதுபோன்ற கொள்கைகள் எடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். 10—8—1973 அன்று நடந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்தின்போது மதிப்பிற்குரிய ப.உ.ச. அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது நான் கும்பம், கூடலூர் போன்ற பகுதிகளில் அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்று எடுத்துக்காட்டும்போது பறிமுதல் செய்யப்பட்ட அரிசியை ஸீஷர் பெர்மிட் ஹோல்டர்ஸ் என்று உரிமை பெற்ற ஒரு சிலரிடம் கொடுத்து விடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது குறுக்கிட்டு அப்போது உணவு அமைச்சராக இருந்தவர் ஸ்டாக் செய்ய இடமில்லாமல் அப்படி ஒப்படைத்திருக்கலாம் என்றும் அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஒருவேளை அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் இதுபோன்ற திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ? இன்றுள்ள நிலையில் நவதானியங்களின் மீதான தடையை, மத்திய அரசு நீக்கியிருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் அதைக்காரணம் காட்டினர்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் உத்தமபாளையம், பெரியகுளம் சோதனைச் சாவடி அதிகாரிகள், அங்குள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எங்களுக்கு இது

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

போன்ற ஒரு உத்தரவு கிடைக்கவில்லை, எனவே தமிழ் நாட்டிலிருந்து கேரளாவிற்கு நவதானியங்களைக் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

தமிழர்களின் நலன்களுக்காக தமிழர்களால் நடத்தப்படும் அரசு இது என்று சொல்கிறார்கள். கேரளாவில் நவதானியமான சோளம் போன்றவற்றை யாரும் சாப்பிட மாட்டார்கள். அங்குள்ள மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தமிழ் தொழிலாளர்களுக்காக நியாயமான முறையில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு கேட்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் இங்கே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் மத்திய அரசு அப்படி ஒரு உத்தரவைப் போட்டது, அதனால் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசின் அந்த உத்தரவின்படி பல மாநிலங்களிலிருந்தும் வியாபாரிகள் அவற்றை வாங்கிச் செல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக எங்களுக்கு நவதானியங்களைக் கொடுங்கள் என்று தோட்ட உரிமையாளர்கள் கேட்டால் ஒன்று கொடுக்கமுடியாது என்று உத்தரவு வர வேண்டும் அல்லது இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று பதில் வரவேண்டும். ஏதாவது ஒரு பதில் வரவேண்டும். அப்போது தான் கோர்ட்டுக்குச் சென்று எங்கள் உரிமையைக் கேட்க முடியும். இங்கே சொல்லும்போது மத்திய அரசு என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே இதுபோன்ற ஒரு உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் தொழிலாளர்களுக்காக அதை கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று அங்கே சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு சரியான கொள்கைகள் இல்லையா? விபரீதமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறினர்கள். மணிக்கு ஒரு உத்தரவு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் வடிவேலு அவர்கள் கூறினர்கள். இரண்டு தினங்களுக்குள் மூன்று உத்தரவுகள் என்று மதிப்பிற்குரிய ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் கூறினர்கள். அதைத்தான் நானும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். முதலில் 25 சத விகிதம் லெவி என்றார்கள். பின்னர் 40 சத விகிதம் லெவி என்றார்கள். பழையபடியும் 25 சத விகிதம் லெவி என்கிறார்கள்.

தஞ்சாவூரைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூரிலிருந்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மட்டும் வெளியே எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறார்கள். பின்னர் தஞ்சாவூரிலிருந்து யாரும் வெளியே

1971 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. கே. பி. கோபால்]

மற்ற இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லலாம் என்று கூறுகிறார்கள். உடனடியாக அந்த உத்தரவு மாற்றப்படுகிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு வேண்டியதை மட்டும்தான் விவசாயிகள் கையிருப்பு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு உத்தரவு வருகிறது. தஞ்சாவூரிலும் சரி, கும்பம் உத்தமபாளையத்திலானாலும் சரி இரண்டு போகம்தான் விளைகிறதேதவிர நான்கு போகங்கள் அல்ல. முதலில் மூன்று மாதத்திற்கான கையிருப்பு வைத்திருக்கலாம் என்று உத்தரவு வருகிறது, பிறகு ஆறு மாதத்திற்கான கையிருப்பு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவு வருகிறது. அதுகூட முறையல்ல. மீண்டும் ஒரு உத்தரவு வரவேண்டியிருக்கும்.

தமிழ் நாடு மாநில விவசாயிகள் சங்கம் சார்பில் முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூலி, விதை, பண்ணையாட்களுக்கு சம்பளம் ஆகியவற்றுக்கு மூன்று மாதங்கள் தேவைக்கான கையிருப்புதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த அறுவடை வரையில் தேவைப்படும் தானியங்களை வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கை நியாயமானது. பல பகுதிகளில் பலவிதங்களில் விவசாயம் நடைபெற்று வருகிறது.

இப்போது 57 கே.ஜி. கொண்ட மூட்டை ஒன்று ரூ. 80 என்று நினைக்கிறேன். ஆரம்பத்திலேயே அறிவித்திருந்தால் பல விவசாயிகள் இதனால் பயன் அடைந்திருப்பார்கள். ஆக மூன் எச்சரிக்கையாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறிவிட்டார்கள். இப்போது சோதனைச் சாவடிகளில் டெப்டி தாசில்தார் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு நடந்தது என்ன? ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களைத்தான் சோதனைச் சாவடி அதிகாரிகளாகப் போட்டிருந்தார்கள். சோதனைச் சாவடிகளில் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு வாரம் இருந்தால் போதும். கள்ளக்கடத்தல்காரர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்தால் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உத்தியோகத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் சம்பாதித்து விடுவார்கள்.

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

எனவே, ஆரம்பத்திலேயே என் டெப்டி தாசில்தார் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களைச் சோதனைச் சாவடிகளில் போடவில்லை? டெப்டி தாசில்தார் என்றல்ல—தாசில்தார் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களைப் போட்டிருக்கலாம் சோதனைச் சாவடிகளில். பின்னர், மொத்த வியாபாரிகள் வைத்துள்ள கையிருப்பை அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அறிவிப்பை முன்பே கொடுத்திருந்தால் என்ன? மொத்த வியாபாரிகள் 750 க்வின்டால் நெல்லும் 500 க்வின்டால் அரிசியும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் சைஸ் மில் உரிமையாளர்கள் நெல்லை இன்ன விலைக்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது.

எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், நேற்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், பெருமளவிற்கு கள்ளக் கடத்தல் தடுக்கப்பட்டு விட்டது என்று. உத்தமபாளையத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பெருமளவிற்குத் தடுக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு யார் காரணம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் கோவை போன்ற பகுதிகளில் இன்னும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது அரிசியிலே அரசியல் வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. எம். எஸ். குறிப்பிட்டார்கள்.

1973 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 23 ஆம் தேதி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்று, கே. எஸ். பீர் முஹமது அவர்களிடமிருந்து 1,600 க்வின்டால் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது, அதை ஏன் காலாகாலத்தில் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யவில்லை என்று. இந்த கே. எஸ். பீர் முஹமது யார் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் கூட்டங்கள் போடப்பட்டால் பயணிகள் விடுதியில்தான் போடுவார்கள். ஆனால் சமீப காலத்தில் தி.மு.க. நகரச் செயலாளர் தேர்தல் எங்கே நடைபெற்றது என்றால் கே.எஸ்.பி.

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. கே. பி. கோபால்]

ரைஸ் மில்லில்தான் நடைபெற்றது. அச்சிட்ட தோட்டீஸ் இதோ இருக்கிறது. இதிலிருந்து எந்த அளவிற்கு அரசியல் தலையீடு இருக்கிறது என்பது தெரியவரும்.

இதே கே. எஸ். பீர் முஹம்மது சீஷர் லேசென்சும் வைத்து இருக்கிறார் ஹோல் சேல் டீலராகவும் இருக்கிறார். நான் பல முறை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். ஹோல் சேல் டீலராகவும் இருக்கிறார். சீஷர் பர்மிட் ரேஷன்டீராகவும் இருக்கிறார். அவர் ஹோல் சேல் டீலர் என்ற முறையில் அரிசி எடுத்துவரும்போது, பறிமுதல் செய்யப்பட்ட அரிசி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைக் கழிக்க வேண்டும். அது செய்யப்படுவதில்லை என்று நான் முன்பே சொன்னேன்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலும் பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. முக்கியமாக கூடலூர் கூட்டுறவு பண்டகசாலை எம். டி. ஸ்பெஷல் 21 பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு இப்போதிருந்தே முன்கூட்டியே எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உணவு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், பதிவுத் தபால்மூலம் நான் ஒரு கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறேன். அங்குள்ள உறுப்பினர் களும், சர்வ கட்சித் தோழர்களும் அதே மாதிரி போட்டோ நகல்களுடன் கடிதத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு டைரக்டர் 3 க்வின்டால் அரிசி அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்கிறார் இன்னொரு டைரக்டர் 50 கிலோ சர்க்கரை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்கிறார். இங்கே மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டிலிருக்கும் நிலைமையை மனதில் கொண்டு, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இந்த உணவு இலாகாவை கீழ்மட்டத்திலிருந்து மேல்மட்டம் வரையில் உணவு அமைச்சர் வரையில், மாற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவரும், உங்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவருமான மதுரை மேயர் முத்து கூறுகிறார். எனவே,

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

இதைப் பிரசீலனை செய்யுங்கள் என்று கூறி, எனக்கு இந்த அளவுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: பேரவைத் தலைவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நான் இடம் பெற்ற இந்த 3½ ஆண்டுக் காலத்தில் பலமுறை இம்மாதிரி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. வழக்கம்போல் இந்த நேரத்தில் சட்ட மன்றம் ஆரம்பித்தாலே இந்த மாதிரி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது. இன்று வந்துள்ள இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நாட்டிலே எதிர்நோக்கி வந்துள்ள உணவுப் பிரச்சினையைக் குறித்ததாகும். உணவுப் பிரச்னையில் நாம் ஒரு உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரையில் கண்டிராத வகையில் ஒரு வறுமை நிலையில் ஏழை எளிய மக்கள் துன்பப்படும் நிலை இருக்கிறது. இன்று உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது பிரத்தியட்சமான உண்மை. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு ஒரு உதாரணம் நினைவிற்கு வருகிறது. ஒரு வீட்டில் களவு செல்கிறது. களவு சென்ற வீட்டின் சொந்தக்காரர் போலீசிற்குப் புகார் கொடுக்கிறார். போலீஸ் வந்து வீட்டை சோதனையிட்டதில், வெளியிலிருந்து வந்து யாரும் களவு செய்யவில்லை. வீட்டின் சொந்தக்காரர்தான், அதாவது யார் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தார்களோ அவர்களேதான் குற்றவாளி என்று தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வந்திருப்பதை நாம் பத்திரிக்கையில் பார்க்கிறோம். அதைப்போல், இன்று இந்த காங்கிரஸ்காரர்கள், இன்றுள்ள உணவு நிலைமைக்கு இந்த அமைச்சரவைதான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், காவலர் மூன்பு யார் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டினார்களோ, அதேபோல் இருக்கிறது. மக்கள் அவர்களுடைய சிந்தனையைக் கொண்டு பார்க்கிறபோது உண்மை

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

நிலை என்ன, உண்மை குற்றவாளிகள் யார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிகிறது, எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் இங்கு இந்தக் குற்றச் சாட்டைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களோ, அந்தக் குற்றச்சாட்டுச் சொல்லக் கூடிய அந்தக் காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் அமைச்சரவையின் மூலமாக ஆண்டுக்கு 2 தடவைகள் இப்போது வரி போடுகிறார்கள். முன்பு ஒரு தடவை போட்டார்கள். இப்போது இங்கே தேனும், பாலும் தெருவில் ஓடுகிறது என்பதால் ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவை வரி விதிக்கும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வரிகளால் மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மத்திய அரசுதான் இன்றைய நிலைக்குக் காரணம் என்பதை மக்கள் உணராமல் இல்லை.

மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்புகூட நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். தமிழகத்தில் மாத்திரம் இந்த அளவுக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்கிறதே, மற்ற மாநிலங்களில் 6 ரூபாய், 8 ரூபாய் கிலோ என்று தானியங்கள் விற்கிறதே என்று. இந்த நிலையைத் தமிழகம் எத்தனை நாளைக்குக் காப்பாற்ற முடியும்? எத்தனை நாட்களுக்கு கேட்டுகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியும். ஏற்றமான பகுதிகளிலிருந்து பள்ளமான பகுதிகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இருந்தால் தண்ணீர் சமநிலையை அடைந்து விடும். அதைப்போல் இந்திய திருக்கண்டத்திலேயே எல்லா மாநிலங்களிலும் ரூ. 10, 8, என்று விற்கிறபோது இங்கே எத்தனை காலித்திற்கு இப்படியிருக்கும் என்று நினைத்தேன். இந்தியா பூராவிலும் அதிகமான விலை விற்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் எப்படி அது குறைவாக இருக்கும்? ஆகவே, இதற்குத் தமிழக அரசு மாத்திரம் காரணம் அல்ல. நிலைமை எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. இதற்குத் தமிழக அரசு மாத்திரம் காரணம் இல்லை என்பது என்னுடைய வாதம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நேரடியாக என்ன சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்லாமல் குழப்புகிறார். நேரடியாக உங்கள் கருத்து என்ன என்பதைத் தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.

திரு. வா. மை. அவிதுல் ஜப்பார் : இது ஒரு குழப்ப வேண்டிய பிரச்னை. வயிற்றுப் பிரச்னை.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

இங்கே பேசிய திரு. செழியன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இங்கே இம்மாதிரியான நெருக்கடி ஏற்பட்டதைப் பார்த்து இங்கே அமளி குமளி ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டும். இங்கே ஆட்சி நடக்க விட்டிருக்கக் கூடாது. குஜராத், பீகார் மாநிலத்தில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டதுபோல் ஏற்பட்டு இங்குள்ள அரசு கவிழ வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். அங்கே அரசு கவிழ்ந்ததற்குக் காரணம் அங்கேயுள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதால்தான். இங்கேயுள்ள அரசு எப்படி நடந்து கொண்டது, இந்த நிலைமைகளுக்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்கள் சிந்தித்து, இங்கே உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் எந்த அரசு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அந்தக் காரணத்தால் இந்த அரசுக்குத் தங்களுடைய ஆதரவைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே எந்தத் தன்மை ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு தூண்டினாலும் அது ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடிக்கடி அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த படியரிசித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் என்றையதினம் படியரிசித் திட்டம் கொண்டுவந்தார்களோ, அன்றையதினம் இருந்த மற்றப் பொருள்களின் விலை, அன்றைய தினம் மத்திய அரசு விதித்து வந்த வரி, ஆகியவற்றை அந்த அளவுக்குத் குறைத்துக்கொண்டு வந்தால் இன்றைக்கும்கூட அந்த படியரிசித் திட்டம் கொண்டு வரமுடியும். மற்றப் பொருள்களின் விலை மத்திய அரசாங்கத்தின் வரியால் அதிகரித்து இருக்கின்றது. அவற்றை இறக்காத நிலையில், படியரிசித் திட்டம் மட்டும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்வது, நினைப்பது பொருளாதாரச் சித்தாந்தத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது, மலையாளிகள் இங்கே 1.36 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஏன் தமிழ் மக்கள் அஞ்ச வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் 1.36 சத விகிதம்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு அதனால் எந்தவித லாபமோ, பயமோ இல்லை. ஆனால் மத்திய அரசால் நடத்தப்படக் கூடிய தொழிற்சாலைகளில், தமிழக

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

மக்களின் வறுமையைப் போக்குவதற்காகத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில், மத்திய அரசிடமிருந்து போராடிப் பெற்று வந்த தொழிற்சாலைகளில் இன்று 100-க்கு 80 சதவிகிதம், 75 சதவிகிதம் மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தமிழக மக்கள் தொடர்ந்து கஷ்டப்படத்தான் வேண்டுமா? தமிழ் மக்கள் தங்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேறு என்ன வழி இருக்கிறது, அவர்கள் வேறு எங்கே செல்ல முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற மத்திய சர்க்காருடைய தொழிற்சாலைகளில் இதர மாநிலத்துக் காரர்கள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இதர மாநிலத்தில் இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் தொழிற்சாலைகளில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த வர்கள் இருக்கிறார்களா, இல்லையா?

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: இருக்கிறார்கள் என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த விகிதாசாரத்திற்கும், இங்கே உள்ள விகிதாசாரத்திற்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் அம்மாதிரி தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை அங்கே இருப்பவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறார்களா? எத்தனையோ இன்னல்களை, இடையூறுகளைத் தமிழர்கள் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பம்பாயில் பார்த்தால் தெருக்களில் கீழே கிடக்கும் காகிதத்தைச் சேர்த்து, அதை விற்றுப் பிழைக்கும் தமிழர்களைப் பார்க்க முடியும். கல்கத்தாவை எடுத்துக்கொண்டால் இரவாகட்டும், பகலாகட்டும், பிளாட் பாரத்தையே வீடாகக் கொண்டு மிகுந்த வறுமை நிலையில் உழன்றுகொண்டிருக்கிற, நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1 அல்லது 1½ கூட சம்பாதிக்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற லட்சக் கணக்கான தமிழர்களைப் பார்க்க முடியும். அங்கெல்லாம் தமிழர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் தங்களுடைய சொந்த மாநிலத்திலே தமிழகத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய தொழிற்சாலை களிலெல்லாம் 100-க்கு 60-க்கும் அதிகமான பேர்கள் வெளி மாநிலத்தவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதைத்தான் தமிழகம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால்,

[திரு. வர். மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

அதுதான் பெருந்தன்மை என்று சொன்னால், அந்தப் பெருந்தன்மையைக் காற்றிலே தூக்கி எறியவேண்டும். அந்தப் பெருந்தன்மை தேவையில்லை. தன் வயிற்றைக் காயவைத்து பட்டினி போட்டுவிட்டு, மற்றவர்களை வாழ வைக்கக்கூடிய பெருந்தன்மையை ஒரு தத்துவமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டு மென்றால், அந்தத் தத்துவமும் வேண்டாம், பெருந்தன்மையும் வேண்டாம் என்றுதான் கூறிக்கொள்வேன்.

மதுவிலக்கைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். முன்பு மதுவிலக்கை நிறுத்திவைத்தபோது அமைச்சர் அவையோடு சற்று மோதல் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற அளவுக்கு மோதல் செய்து மதுவிலக்கை நிறுத்தக்கூடாது என்ற கருத்தை நாங்கள்தான் வற்புறுத்தினோம்.

மனிதாபிமானத்தோடு பார்த்தால் மதுவிலக்கு தேவை இந்த நாட்டிற்கு என்பதை வற்புறுத்தி, வேறு மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு இல்லாவிட்டாலும்சரி, உலகத்தில் மற்ற நாடுகளில் மதுவிலக்கு இல்லாவிட்டாலும்சரி, அதன் மூலம் தமிழகத்தில் மாத்திரம் பொருளாதாரத் துறையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்சரி, அது மனிதாபிமானமுள்ள திட்டம், தமிழகத்தில் இதுவரையில் அமலில் இருந்த திட்டம், அண்ணா அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட திட்டம், அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கூறினோம். ஆரம்பத்தில் சிலர் எங்கள் பேரில் சந்தேகப்பட்டார்கள். பிறகு உண்மையான நண்பர்கள் தங்களுடைய நலனைக் கருதித்தான் அவ்வாறு வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்த மாத்திரத்தில் தமிழகத்தில் படிப்படியாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்தி, வருகின்ற செப்டம்பர் முதல் தேதி முதல் பரிபூரணமாக மதுவிலக்கு அமலாக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. உண்மையிலேயே இதை காந்தீய அரசு என்று பாராட்டுகிறேன்.

இங்கே அமர்ந்துள்ள காந்தீயவாதிகளைக் கேட்கிறேன், மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களைக் கேட்கிறேன், மாண்புமிகு நிருமதி அனந்தநாயகி அவர்களைக் கேட்கிறேன். காந்தியத்தில் வளர்ந்தவர்கள் நீங்கள். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் ஆளுகிறார்கள். மத்திய

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

சர்க்காரில் நீங்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கிறீர்கள். குஜராத்தைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில், விரல் விட்டு எண்ணிச் சொல்லிவிடலாம், உண்மையான காந்தீயத் தொண்டர்களாக இருக்கிறீர்களே, அவர்கள் வழி வந்தவர்களாக இருக்கிறிர்களே, அகிம்ஸா கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டவர் வழிவந்தவர்களாக இருக்கிறீர்களே, எங்கேயாவது மதுவிலக்கு அமுல் நடத்தப் படுகிறதா? அந்த அடிப்படையில் ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்கின்ற, அவர்களை அழித்து வருகிற குடிப்பழக்கத்தை ஒழிக்கிற முறையில், அண்ணா அவர்கள் வழிவந்து, மதுவிலக்கை நிறுத்தி வைத்தது தவறு என்று உணர்ந்த மாத்திரத்திலேயே அந்த மதுவிலக்கை மீண்டும் பரபூர்ணமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் காந்திய வாதிகளா, மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் காந்தியவாதிகளா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்ணியம் மிக்க காய்தே மில்லத் அவர்களும், மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களும் ஒருசேர வற்புறுத்தி வந்தபடி, குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து விடுகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். ஏழாண்டுகளுக்கு முன்பே வற்புறுத்தி வந்தபடி தமிழக அரசு குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க முன்வந்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது, பாராட்டத் தக்கது. மிகப் பெரிய லட்சாதிபதிகளாக இருப்பவர்கள்கூட கெட்ட பழக்கத்தின் காரணமாகக் குதிரைப் பந்தயத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டு, திடீரென்று மறுநாள் காலையிலே பிச்சைக்காரராக மாறக்கூடிய அவல நிலை இருந்து வந்தது. அவர்களுடைய பழக்கத்தை வேறு வழிகளில் தடுத்து நிறுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. ஆகவே, அரசாங்கம் குதிரைப் பந்தயத்தையே இந்த மாநிலத்தில் ஒழித்துவிட முன்வந்தது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக அதற்காக இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் சொன்னேன் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய தலைநகரமாகிய சென்னை நகரத்தில் இருந்த கவர்ன்மெண்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜை பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றக்கூடாது என்று நாங்கள் மிகவும் வற்புறுத்தினோம். அந்த சமயத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். நான்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1974 ஆகஸ்ட் 14

எளியவன், அங்கே படித்தவன், அந்தக் கட்டடத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு செங்கலையும் புனிதமாகக் கருதக்கூடியவள். அது ஒரு ஆண்கள் கல்லூரியாக இருக்கட்டும், பெண்கள் வேண்டுமானாலும் சேர்ந்து படிக்கட்டும் என்று சொன்னேன். அந்தக் கோரிக்கையில் ஒரு அழகான மாறுதலைச் செய்து கலைஞர் அவர்கள் நாங்களெல்லாம் அதை வரவேற்கக்கூடிய அளவிற்கு, அதை ஒரு மகளிர் கல்லூரியாக மாற்றி கண்ணியம் மிக்க காய்தே மில்லத் அவர்களின் பெயரையும் அதற்குச் சூட்டி விட்டார்கள். இந்தச் சாதனையை கலைஞர்தான் செய்ய முடியும். எங்களுக்கும் மனது நோகாமல், அதே சமயத்தில் அவர்களின் கொள்கைக்கும் விரோதம் இல்லாமல் அதை ஒரு மகளிர் கல்லூரியாக மாற்றி, நாங்கள் விரும்பியபடி அது ஒரு ஆண்கள் கல்லூரியாக இல்லாவிட்டாலும், குடும்பத் தலைவர் என்ற முறையில் மகளிர்க்கு அளிக்கும் ஸ்திரீதனமாக, மகளிர்க்கு முதல் இடம் கொடுத்து, நகரின் மத்தியிலுள்ள அந்தக் கல்லூரிக்குக் கண்ணியம் மிக்க காய்தே மில்லத் அவர்களின் பெயரைச் சூட்டியிருக் கிறார்கள். பல காலமாகவே ஒரு கல்லூரிக்கு எங்கள் தலைவர் பெயரை சூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை கலைஞர் அவர்கள் மிக அழகாக நிறைவேற்றித் தந்துவிட்டார்கள். நகரின் மத்தியிலுள்ள கல்லூரிக்கு அந்தப் பெயர் சூட்டப்பட்டுவிட்டது. மகளிர் கல்லூரியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அதற்காக கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய சமுதாயத்தின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன் கண்ணியம் மிக்க காய்தே மில்லத் அவர்களின் பெயரில் ஒரு தொழில் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர்கள் சென்னையில் முயற்சி செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்து, அதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பை அரசின் சார்பாகத் தந்திட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விடுக்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தில் பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு அமைச்சர் பதவியில் இருந்தவர் உண்மைக்கு மாறான ஒரு தகவலை இப்படிக் கொடுப்பது எனக்கு மிகவும் வேதனை தருகிறது. தமிழகத்தில் எங்கே பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டது? இந்த 7 ஆண்டுக் காலத்தில்

1974 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தமிழகத்தில் எங்கேயாவது பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டது என்று நிரூபிக்க முடியுமா? உண்மையிலேயே அதுபற்றி ஏதாவது தகவல் கொடுக்க முடியுமா என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். தாங்கள் அப்படி ஒரு உறுப்பினர் சொல்வதிலிருந்து எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதை நான் ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. நம்பிக்கையின்மை தெரிவிக்கும் தீர்மானமாக இருப்பதினால் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேந்தவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புச் சந்தர்ப்பங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்குத் தேர்வு நடந்தது. 67 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதில் ஒரே ஒரு முஸ்லிமுக்குத் தான் அந்தப் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தத் தகவல் உண்மையா, இல்லையா என்பது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். 67 பேர்களில் ஒரு முஸ்லிம்தான் சேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். முஸ்லிம்கள் போலீஸ் வேலைக்குக் கூட லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறார்களா? தமிழகத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தப் பழமொழி வேண்டியதில்லை. அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தப் பழமொழியை எடுத்து விடுவது நல்லது.

திரு. ஆலடி அருணா: குறிப்பேட்டிலிருந்து எந்தப் பகுதி எடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அந்தப் பழமொழி மட்டும் * * நீக்கப்படும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அந்தப் பழமொழியை எடுத்து விடுங்கள். எங்களை போலீஸுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 ஆகஸ்ட் 14

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரின் விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில்தான் நான் கேட்கிறேன். அதற்கு மேல் கூடுதலாகக் கேட்பதற்கு நான் தயாராக இல்லை. எங்களுடைய விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் கோருகிறேன்.

தோழமைக் கட்சி என்ற முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அதை விண்ணப்ப ரூபத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்டடத்தை எத்தனை எஃகினால் கட்டினாலும், பசி, பட்டினி, வறுமை என்ற நெருப்புப் பற்றிக்கொண்டால் எஃகு உருகிவிடும். தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை பயங்கரமான அபாயகரமான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோளாகச் சொல்கிறேன். இந்தச் சூழ்நிலையை எவ்வளவு அழகாகவும், திறமையாகவும், சீக்கிரமாகவும் சமாளிக்க முடியுமோ அந்த முறையில் சமாளிக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால், எங்களைப் போன்ற உண்மையான நண்பர்கள் 1000 பேர்கள் கோட்டைச் சுவர்கள் எழுப்பித் தடுத்து நிறுத்தினாலும், மக்கள் எழுச்சியை, கோபத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. கலைஞர் அவர்களுக்கு உள்ள சிறப்புத் திறமையினால் உணவுப் பிரச்னையை வெகு விரைவிலே சமாளித்துத் தமிழக மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அசாதாரணமான நிலையை நீக்கி, அவர்களுக்கு சுக வாழ்வு அளிப்பதற்கு அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து, இந்த அளவுக்கு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவுற்று, 16—8—74 அன்று காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.